

Dvasios gyvenimo apmąstymai

Ruhi institutas

1 knyga

Dvasios gyvenimo apmąstymai

Ruhi institutas

Serijoje esančios knygos:

Žemiau pateikiami dabartinės Ruhi instituto serijos knygų pavadinimai. Knygos turėtų pasitarnauti kaip pagrindinė kursų seka, sistemingai stengiantis padidinti jaunimo ir suaugusiųjų gebėjimus tarnauti savo bendruomenėms. Ruhi institutas taip pat kuria kursų rinkinį, kuris išsišakos iš serijos trečiosios knygos, skirtos bahajų vaikų klasių mokytojams, bei kitą rinkinį iš 5-osios knygos, skirtos ugdyti paauglių grupių animatorius. Jos taip pat nurodytos žemiau pateiktame sąrašė. Reikėtų pažymėti, kad sąrašas gali keistis, tobulėjant patirčiai šioje srityje, o papildomi pavadinimai bus pridėti, kai daugelis rengiamų mokymo programų elementų pasieks tą etapą, kai bus plačiai prieinami.

1 knyga	<i>Dvasios gyvenimo apmąstymai</i>
2 knyga	<i>Pakilti tarnauti</i>
3 knyga	<i>Vaikų klasių vedimas, 1 klasė</i>
<i>Vaikų klasių vedimas, 2 klasė (gretutinis kursas)</i>
<i>Vaikų klasių vedimas, 3 klasė (gretutinis kursas)</i>
<i>Vaikų klasių vedimas, 4 klasė (gretutinis kursas)</i>
4 knyga	<i>Vienalaikiai Apsireiškimai</i>
5 knyga	<i>Išlaisviname paauglių galias</i>
<i>Pirminis postūmis: Pirmasis 5 knygos gretutinis kursas</i>
<i>Besiplečiantis ratas: Antrasis 5 knygos gretutinis kursas</i>
6 knyga	<i>Tikėjimo mokymas</i>
7 knyga	<i>Einant drauge tarnavimo keliu</i>
8 knyga	<i>Bahá'u'lláh Sandora</i>
9 knyga	<i>Istorinės perspektyvos suvokimas</i>
10 knyga	<i>Kuriant gyvybingas bendruomenes</i>
11 knyga	<i>Materialiniai ištekliai</i>
12 knyga	(būsima)
13 knyga	<i>Įsitraukimas į socialinę veiklą</i>
14 knyga	(būsima)

© 2004, 2021 „Ruhi Foundation“, Kolumbija
Visos teisės saugomos. Versija 4.1.1.PE.PV. Išleista 2021 m.
Spausdinta Lietuva

Pirmą kartą išleista ispanų kalba: *Reflexiones sobre la vida del espíritu*
© 1987, 1995, 2008, 2020 „Ruhi Foundation“, Kolumbija
ISBN 978-958-59880-3-3

Ruhi institutas suteikė šios knygos riboto kiekio spausdinimo lietuvių kalba leidimą Hasan Balyuzi vardo Lietuvos parengimo instituto tarybai.

Ruhi institutas
Cali, Kolumbija
El. paštas: instituto@ruhi.org
Interneto svetainė: www.ruhi.org

[Lietuvos parengimo instituto taryba]
[Vilniaus bahajų bendruomenė, reg. k. 303006367]
[Gedimino pr. 24a-43, 01103, Vilnius]
[+37060346207]
[parengimasltu@gmail.com]
[<https://bahajai.lt/>]

Turiny

Keletas minčių vedančiajam	v
Bahajų raštų supratimas	1
Malda	13
Gyvenimas ir mirtis	29

Keletas minčių vedančiajam

Jau daugelį metų didėja pasaulio vietų skaičius, kur yra studijuojami *Dvasios gyvenimo apmąstymai*, pirmoji Ruhi instituto siūlomų kursų sekos knyga. Daugeliu atvejų medžiagą skaito ir aptaria draugų grupė, kuri gali sudaryti reguliariai besirenkantį studijų ratelį, gali susiburti į kampaniją, skirtą intensyviai mokymuisi, arba gali susirinkti stovykloje per mokyklines atostogas. Kokia proga bebūtų, vienas grupės narys yra vedantysis. Vedančiojo ir kitų grupės dalyvių santykis skiriasi nuo tokio, kuris būna tarp mokytojo ir mokinių; visi sąmoningai įsitraukia į procesą, kurio metu kiekvienas stengiasi kažko išmokyti. Tačiau vedantysis taip pat nėra atsiribojęs ir pasyvus diskusijų vedėjas. Praėjęs pakankamą kursų skaičių ir atlikęs ten skatinamus tarnystės veiksmus, jis gali padėti kiekvienam grupės nariui pasiekti studijuojamos medžiagos tikslą. Tiems, kurie yra 1-os knygos vedantieji, galbūt praverstų retkarčiais peržvelgti šiame įvade pateiktas mintis.

Į šį pirmąjį instituto kursą dalyviai atvyksta iš įvairių aplinkų. Kai kurie jau yra bahajų bendruomenės nariai ir tikisi sustiprinti savo sugebėjimą tarnauti Tikėjimui, kurį priėmė. Kiti gi mano, kad jiems šis kursas yra bahajų tikėjimo, kaip religijos, tyrinėjimo pradžia. Vis dėlto dar kitus traukia bahajų idealai ir jie nori susipažinti su bendruomenės tikslais ir siekiais. Be to, ypač daugėja jaunų žmonių, kurie, norėdami išvystyti savo sugebėjimą tarnauti visuomenei, dažnai skatinami vienos ar kitos bahajų bendruomenės programos, imasi šio kurso kaip pirmojo žingsnio.

Nuo pat pradžių kiekvienam dalyviui turėtų būti aišku, kad Ruhi instituto kursai nubrėžia tarnystės žmonijai kelią, kuriuo kiekvienas einame savo tempu, padėdami kitiems ar padėdami kitų. Keliaujant šiuo keliu, siekiama dvilypio moralinio tikslo: rūpintis savo dvasiniu ir intelektualiniu augimu bei prisidėti prie visuomenės transformacijos. Pažanga šiame kelyje reiškia tam tikrų gebėjimų, kuriems reikia supratimo ir žinių, dvasinių savybių ir pagirtino požiūrio, taip pat daugybės kitų įgūdžių, vystymą. Žinių šaltiniai, kuriais remiasi instituto knygos, viena vertus, yra bahajų tikėjimo mokymai, o kita vertus – sukaupta pasaulinės bahajų bendruomenės patirtis, prisidedant prie materialinės ir dvasinės civilizacijos tobulinimo. Institutą įkvepia būtent Bahá'u'lláh vizija apie individą, kuriuo kiekvienas mūsų galime tapti, ir apie civilizaciją, kurią visi mes galime sukurti. Manoma, kad visi dalyviai, nepriklausomai nuo jų ankstesnės patirties, gali suvokti šią viziją, aiškiai išreikštą kiekvienos knygos kiekvienoje dalyje.

Pasaulyje, kuriame įsitikinimų ir ideologijų įtvirtinimui norima pasinaudoti bet kokiomis įmanomomis priemonėmis, kad tik būtų pritraukta šalininkų, su Tikėjimu nesusipažinusiam asmeniui gali kilti natūralių klausimų apie Ruhi instituto ketinimus, ypač: „Ar manęs prašo pakeisti savo religiją?“ arba „Ar norima, kad aš prisijungčiau prie šios religijos?“. Tokie klausimai suteikia vedančiajam galimybę paaiškinti

aukščiau aprašytą kursų sekos tikslą. Nors natūralu, kad bahajai labai norėtų, kad jų draugai įsilietų į bendruomenės gretas, tačiau vedantysis gali pridurti tai, kad mokymai, kuriais seka bahajai, draudžia imtis atvertinėjimo. Ėjimas tarnystės keliu, kurį atvėrė instituto kursai, reikalauja vis gilesnio Bahá'u'lláh mokymų, kurių medžiagą stengiamasi išdėstyti nedviprasmiškai, supratimo; tai, kas priimtina, ir tikėjimas yra dalykai, kuriuos kiekvienas turi apmąstyti laisva valia ir be jokio spaudimo.

Nenuostabu, kad pirmoji knyga pradedama būtent šiuo – supratimo klausimu, – tokiu svarbiu visose kursų sekos knygose. Šventųjų raštų skaitymas neprilygsta daugybės tūkstančių puslapių, kuriuos žmogus peržvelgia per visą savo gyvenimą, skaitymui, o „Bahajų raštų supratimas“ dalis siekia puoselėti įprotį skaityti Šventojo teksto ištraukas kiekvieną dieną ir giliai apmąstyti jų prasmę – įprotį, kuris labai pravers dalyviams, kai jie žengs tarnystės keliu. Kad padėtų jiems mokytis, vedantysis turi labai gerai apgalvoti supratimo klausimą.

Bahajų raštuose slypi gilios dvasinės tiesos, ir net siekdami pažinti jų begalinę prasmę, žinome, kad niekada negalėsime pasiekti išbaigtumo. Paprastai mes suprantame tiesioginę ištraukos prasmę skaitydami ją pirmą kartą, ir 1-ame skyriuje pradedama būtent nuo tokio pradinio lygmens. Taigi, perskaičius citatą „Pasaulį galima pagerinti per tyrus ir gerus darbus bei pagirtiną ir padorų elgesį“, dalyvių paprasčiausiai paklausiama: „Kaip galima pagerinti pasaulį?“ Iš pirmo žvilgsnio dauguma tokio pobūdžio klausimų ir pratimų atrodo per daug paprasti. Tačiau ilgametė patirtis rodo, kad Instituto sprendimas pradėti tokiu būdu pasiteisina. Mums visiems reikia prisiminti, kad skubėdami ištraukoje rasti kitų tiesos lygmenų, neturėtumėme pamiršti jos akivaizdžios prasmės. Grupiniuose pasitarimuose ypač svarbu skirti dėmesį šiam pirmajam supratimo lygmeniui – jis sustiprina minčių vienybę, kuri yra lengvai pasiekama, kai leidžiama asmenines nuomones nušviesti Dieviškąja išmintimi.

Svarbu pažymėti, kad norint suprasti tiesioginę daugelio ištraukų prasmę, nereikia ilgai aptarinėti atskirų iš konteksto ištrauktų žodžių. Nepaisant to, kartais gali nutikti taip, kad grupei reikės ieškoti tam tikro žodžio žodyne. Vis dėlto dalyviams yra naudingiau išmokti numanyti žodžių reikšmę iš viso sakinio ar ištraukos konteksto.

Pavyzdžiai, parodantys, kaip idėjos gali būti konkrečiai išreiškiamos, padeda praplėsti mūsų supratimą už tiesioginės prasmės ribų. Viskas, ko šiuo atžvilgiu reikalaujama, yra nesudėtingų pratimų atlikimas. Pavyzdžiui, 2-ame skyriuje, remiantis ką tik perskaityta ištrauka, dalyvių prašoma nustatyti, ar tam tikros savybės yra pagirtinos. Atlikdami panašų pratimą 4-ame skyriuje, jie raginami įvardinti penkias dorybes ir tada nuspręsti, ar įmanoma jas įgyti be sąžiningumo – raštuose aprašyto kaip „visų žmogaus dorybių pagrindo“.

Tam, kad būtų pasiektas tikslas, šioje dalyje norima, kad dalyviai toliau gilintų supratimą ir apmąstytų pateiktą ištraukų potekstę. 2-ame skyriuje jie privalo nustatyti, ar teiginys „Pasaulyje yra tiek mažai gerų žmonių, kad jų veiksmai neturi jokio poveikio“ yra teisingas. Šiuo atveju nesiekama vien nuomonės išsakymo. Vedantysis

turėtų stabtelėti ir paklausti dalyvių, kodėl jie taip mano. Grupė turėtų prieiti prie išvados, kad teiginys neabejotinai yra klaidingas, nes jis prieštarauja pirmajai ankstesnio skyriaus citatai. Klausimas, ar bahajai gali išpažinti savo nuodėmes kitiems, taip pat yra tokio pratimo pavyzdys. Jis yra susijęs su mokymuose esančiu draudimu nepripažinti išpažinties kaip nuodėmės panaikinimo priemonės, nors tai nėra aiškiai paminėta nei vienoje studijuojamų ištraukų, bet gali būti numanoma, įsigilinus į tokias eiles: „Atsiskaityk sau už kiekvieną dieną, nelauk, kol būsi pašauktas atsiskaityti“.

Šios dalies pratimai, be abejonės, neaprepia reikšmių diapazono, numatyto nagrinėjamosiose ištraukose. Vienas klausimas, kurį kiekvienas vedantysis turėtų apmąstyti, yra tai, kiek reikėtų įsitraukti į diskusijas, atliekant bet kurį pratimą. Reikia turėti omenyje, kad svarstymų pratėsimas, kai įvedama daug susijusių, bet šalutinių sąvokų, gali sumažinti medžiagos veiksmingumą. Kiekviena grupė turi nusistatyti pagrįstą pažangos ritmą; dalyviai turėtų aiškiai jausti, kad jie pagal savo galimybes nuolat žengia į priekį. Vedantysis privalo išlikti dėmesingas, kad skyriai nebūtų pereinami greitai ir paviršutiniškai, be gilios pratimų analizės; grupės, kurios veikė tokiu būdu, vangiai pildydamos atsakymus, niekada nepasiekė ilgalaikių rezultatų.

Paskutinis dalykas, kurį verta paminėti: vedantysis privalo užtikrinti, kad kiekvienas grupės narys liktų įsitraukęs į studijuojamos medžiagos puoselėjamą mokymosi procesą. Dažnai kyla iššūkis įtraukti dalyvius, neverčiant nė vieno asmens kalbėti. Nuo pat pradžių reikėtų suvokti, kad šis iššūkis retai įveikiamas, užduodant tokius klausimus, kaip „Ką tau tai reiškia?“. Tokie klausimai yra linkę sumažinti žinias ir tiesą iki nuomonės išsakymo lygio. Tada paaiškėja, kad sunku sukurti tokią atmosferą, kurioje grupės narių pasitarimas iš tiesų padidintų supratimą.

Antroji knygos dalis, kaip ir pirmoji, susijusi su įpročiu, būtinu dvasiniam gyvenimui: reguliariai melstis. Įžanginiame skyriuje aiškiai nurodoma „tarnavimo kelio“ sąvoka, kurioje teigiama, kad norėdami eiti šiuo keliu, turime būti įkvėpti dvilypio tikslo. Dalyviai išnagrinėja pradinį citatų rinkinį, suteikiantį įžvalgą apie šio tikslo pobūdį – temą, kuri bus plėtojama būsimuose kursuose.

Atsižvelgiant į temą, šioje dalyje pradedama tyrinėti maldos svarbą. Joje laikomasi panašaus į ankstesnėse pastraipose aprašyto požiūrio. Klausimai ir užduotys formuluojami taip, kad būtų galima geriau suprasti nagrinėjamų ištraukų iš raštų prasmę. Grupei studijuojant šią dalį, vedančiajam gali tekti išsklaidyti abejones, analizuojant įsišaknijusias sampratas apie ankstesnių laikų interpretacijas bei praktikas. Kai kuriose tradicijose ritualai ir forma palaipsniui nustelbė vidinės būsenos svarbą, todėl daugelis ignoruoja maldos būtinybę, kuri žmogaus sielai yra ne mažiau svarbi nei maistas, maitinantis kūną.

Galiausiai šioje dalyje siekiama pažadinti dalyvių norą „kalbėtis su Dievu“ ir priartėti prie Jo. Tarp nagrinėjamų idėjų yra tokios temos, kaip: ką reiškia įsitraukti į maldos būseną, kokia turėtų būti mūsų širdies ir proto laikysena, kai tai darome, kokios sąlygos mūsų aplinkoje turėtų būti sukurtos, nesvarbu, ar esame vieni, ar susibūrime. Iš tiesų, šiek tiek apgalvojus, kokios jėgos išlaisvinamos bendruomeninio garbinimo metu, dalyvių prašoma apsvarstyti galimybę surengti maldų susitikimą ar gilinimąsi.

Tikimasi, kad trečiosios knygos dalies „Gyvenimas ir mirtis“ studijavimas sustiprins pasiryžimą eiti tarnystės keliu ir suteiks jam gilesnę prasmę. Tarnavimas šiame pasaulyje geriausiai suprantamas viso gyvenimo kontekste, kuris tęsiasi amžinai, už mūsų žemiškosios egzistencijos ribų, kai mūsų sielos tobulėja visuose Dievo pasauliuose. Ugdymo procese, priešingai nei mokantis techninių dalykų, dalyviai turėtų vis geriau suvokti savo veiklos prasmę ir reikšmingumą. Patirtis rodo, kad tik augant tokiam sąmoningumui, jie manys esantys aktyvūs bei atsakingi už savo mokymąsi.

Kiekvienas šios dalies skyrius pradedamas viena – trimis citatomis iš bahajų raštų, po kurių seka keli pratimai. Šioje dalyje cituojamų ištraukų kalba yra sudėtingesnė nei ankstesniųjų dviejų dalių. Žinoma, grupei nėra būtina ilgam sustoti ties sunkiais žodžiais; vedantysis norės įsitikinti, kad visi dalyviai supranta kiekvieno skyriaus pagrindinę mintį, nes šie pratimai ir yra tam skirti.

Dėl studijuojamo dalyko pobūdžio nėra daug pratimų, susijusių su konkrečiais pavyzdžiais. Daugelis yra konceptualaus lygio. Reikėtų pažymėti, kad į kai kuriuos pratimuose pateiktus klausimus negalima atsakyti greitai ar aiškiai. Jie pateikiami tam, kad būtų padidintas šios temos supratimas; jei dalyviai vien pagalvos apie tokius klausimus, mokymosi tikslas jau bus pasiektas.

Pirmieji keli skyriai skirti santykiui tarp sielos ir kūno, kurie kartu sudaro žmogaus egzistenciją. Pagrindinė šiuose skyriuose pristatoma mintis yra ta, kad siela nėra fizinė esybė; jos ryšį su kūnu galima prilyginti šviesai, atsispindinčiai veidrodyje. Nei dulkės, dengiančios jo paviršių, nei veidrodžio sunaikinimas negali paveikti pačios šviesos spindesio. Mirtis yra tik būklės pasikeitimas, kai nutrūksta kūno ir sielos ryšys; po to siela amžinai eina link savo Kūrėjo.

Ši dalis toliau kalba apie gyvenimo tikslą – pažinti Dievą ir pasiekti Jo akivaizdą. Šiuo atveju aptariamos dvi plačios temos. Pirmoji yra mūsų gyvenimo šiame pasaulyje tikslas, o antroji – sielos kelionė po mirties. Siela yra Dievo ženklas ir gali atspindėti visus Jo vardus ir požymius. Vis dėlto žmogaus potencialas yra giliai paslėptas; jį galima vystyti tik pasitelkiant Dievo Apsireiškimus – tas pašventintas Būtybes, Kurios reisykiais ateina vadovauti žmonijai. Per Jų teikiamą dvasinį išsilavinimą galima atskleisti mumyse paslėptus lobius.

Kalbant apie sielos kelionę po mirties, dalyvių apmąstymui pateikiama daugybė minčių: kad Dievo ištikimieji pasieks tikrąją laimę; kad nė vienas iš mūsų niekada nesužinos savojo gyvenimo pabaigos, ir todėl turėtume atleisti vienas kitam ir nesijausti pranašesni už kitus; kad kitame pasaulyje, kaip ir šiame, siela ir toliau tobulės, o dvasiniai gebėjimai, kuriuos mes čia išvystėme, mums ten pasitarnaus; kad mes atpažinsime savo artimuosius karalystėse anapus, prisiminsime savo gyvenimą šiame pasaulyje ir džiaugsimės draugyste su šventomis ir pašventintomis sielomis.

Skyrius baigiamas ištrauka iš Bahá'u'lláh raštų, kurioje esame patikrinami dėl kito pasaulio pranašumų ir skatinami neleisti šio gyvenimo pokyčiams ir galimybėms mūsų liūdinti. Dalyvių prašoma apmąstyti to, ką jie studijavo, reikšmę jų gyvenimui.

Bahajų raštų supratimas

Tikslas

Sustiprinti įprotį skaityti ištraukas iš šventųjų raštų
kiekvieną dieną ir apmąstyti jų prasmę

1 SKYRIUS

Šios dalies tikslas yra padėti jums išvystyti ir sustiprinti įprotį skaityti ištraukas iš šventųjų raštų kiekvieną dieną bei apmąstyti jų prasmę. Ši dalis prasideda nuo paprasto pratimo, kai jūsų prašoma perskaityti vieno sakinio teiginius iš raštų ir atsakyti į klausimą, kurio atsakymas yra pats teiginys. Nors ir paprastas atlikti, šis pratimas padės jums apmąstyti pacituotų teiginių prasmę ir įsiminti juos.

„Pasaulį galima pagerinti per tyrus ir gerus darbus bei pagirtiną ir padorų elgesį.“¹

1. Kaip galima pagerinti pasaulį? _____

„Saugokitės, o Bahá žmonės, kad neitumėt keliais tų, kurių žodžiai skiriasi nuo jų darbų.“²

2. Kieno keliais mes neturėtume eiti? _____

„O Būties Sūnau! Atsiskaityk sau už kiekvieną dieną, nelauk, kol būsi pašauktas atsiskaityti...“³

3. Ką turėtume daryti prieš tai, kai būsime pašaukti atsiskaityti? _____

„Sakau, o broliai! Tebus darbai, ne žodžiai, jūsų puošmena.“⁴

4. Kas turėtų būti mūsų puošmena? _____

„Šventi žodžiai ir tyri bei geri darbai kyla į dangiškos šlovės rojų.“⁵

5. Ką daro šventi žodžiai ir tyri bei geri darbai? _____

2 SKYRIUS

Žemiau yra pateikta keletas pratimų, susijusių su ką tik perskaitytomis citatomis. Pratimai yra skirti padėti jums jūsų grupėje toliau apmąstyti ištraukų reikšmę, bet neturi būti atliekami mechanškai. Tai nereiškia, kad kiekvienas pratimas reikalauja plačios diskusijos. Tačiau, kai užduotis nėra paprasta, jūsų grupės vedantysis padės ją gerai išnagrinėti.

1. Kai kas nors yra „pagirtina“, vadinasi, tai yra verta pagyrimo. Kas iš žemiau pateiktų variantų yra pagirtina?

_____ Būti geru darbininku
_____ Gerbti kitus
_____ Būti atsidėjusiam studijoms
_____ Būti melagiu
_____ Būti tinginiu
_____ Pasitarnauti kitiems

2. Ką reiškia frazė „...nelauk, kol būsi pašauktas atsiskaityti“? _____

3. Kurie iš žemiau pateiktų teiginių yra teisingi?

_____ Pasaulyje yra tiek mažai gerų žmonių, kad jų veiksmai neturi jokio poveikio.
_____ Mintis yra teisinga, kai ji atitinka kitų žmonių nuomonę.
_____ Mintis yra teisinga, kai ji atitinka Dievo mokymus.

4. Kurie iš žemiau pateiktų variantų yra tyri ir geri darbai?

_____ Globoti ir mokyti vaikus
_____ Vogti
_____ Melstis už kitų progresą
_____ Truputį sumeluoti, kad išsisuktume iš bėdos
_____ Padėti kitiems, tikintis atpildo

5. Kuriose iš žemiau pateiktų situacijų asmens žodžiai skiriasi nuo jo darbų?

_____ Kas nors nuolat kartoja, kad turėtume būti vieningi, tačiau daro tai, kas sukelia konfliktus.
_____ Kas nors išaukština skaistaus gyvenimo vertę, tačiau turi seksualinių ryšių už santuokos ribų.

_____ Kas nors kartais vartoja alkoholį, tačiau skelbiasi sekąs religiniu keliu, kuris draudžia gerti alkoholį.

_____ Kas nors yra už vyrų ir moterų lygybę, tačiau kaip darbdavys už tą patį darbą moteriai moka mažiau nei vyrui.

6. Ar bahajui leidžiama atlikti išpažintį kitam asmeniui? _____

7. Ką turėtume daryti vietoj išpažinties? _____

8. Ką reiškia „dangiškos šlovės rojus“? _____

9. Kaip blogi darbai veikia pasaulį? _____

10. Kaip blogi darbai veikia tuos, kurie juos daro? _____

3 SKYRIUS

Dabar perskaitykite ir apmąstykite žemiau pateiktas citatas iš raštų. Tada pabandykite įsiminti jas.

„Sąžiningumas yra visų žmogaus dorybių pagrindas.“⁶

1. Kas yra visų žmogaus dorybių pagrindas? _____

„Be sąžiningumo progresas ir sėkmė yra neįmanomi jokiuose Dievo pasauliuose jokiai sielai.“⁷

2. Kas jokiai sielai neįmanoma be sąžiningumo? _____

„Puoškite, o žmonės, savo kalbą tiesa ir išgražinkite savo sielas sąžiningumo puošmena.“⁸

3. Kuo mes turėtume puošti savo kalbą? _____

4. Kuo turėtume išgražinti savo sielas? _____

„Tegul jūsų akys būna skaisčios, jūsų rankos ištikimos, jūsų kalba teisinga ir jūsų širdys apšviestos.“⁹

5. Kokios turėtų būti mūsų akys? _____ Mūsų rankos? _____
Mūsų kalba? _____ Mūsų širdys? _____

„Tie, kurie gyvena Dievo Padangtėje ir sėdi amžinos šlovės sostuose, atsisakys, nors ir mirtų iš bado, ištiesti ranką ir neteisėtai užgrobti savo kaimyno, kad ir koks niekingas ir nevertas jis bebūtų, nuosavybę.“¹⁰

6. Ką turėtumėme atsisakyti padaryti, net jeigu mirtume iš bado? _____

4 SKYRIUS

Kai kurie pratimai, kaip tikriausiai pastebėjote 2 skyriuje, reikalauja galutinio atsakymo. Tokiais atvejais, jeigu atsiranda kokių nors abejonių dėl atsakymo, jūsų grupės vedantysis padės pasiekti minčių vienybę. Kitose užduotyse pati diskusija yra vertinga ir nesitikima vieno konkretaus atsakymo. Iš toliau pateiktų užduočių trečioji yra pirmojo tipo, o šeštoji – antrojo.

1. Sąžiningumas yra visų žmogaus dorybių pagrindas. Išvardinkite penkias dorybes: _____

2. Ar galima pasiekti šių dorybių be sąžiningumo? _____
3. Kurie iš žemiau pateiktų teiginių yra teisingi?
- _____ Asmuo gali būti sąžiningas, net jeigu jis meluoja.
- _____ Tas, kuris vagia, turi ištikimas rankas.
- _____ Ištikima ranka niekada neliečia to, kas jai nepriklauso.
- _____ Žiūrėti pornografinio turinio medžiagą prieštarauja Bahá'u'lláh patarimui turėti skaisčias akis.
- _____ Būti sąžiningam reiškia nemeluoti.

- _____ Sąžiningumas yra sielos puošmena.
- _____ Nesąžiningas asmuo gali daryti dvasinę pažangą.
- _____ Nėra nieko blogo retkarčiais pameluoti.
- _____ Dievas pateisina vagystę, jeigu žmogus alkanas.
- _____ Paimti ką nors be savininko leidimo, galvojant, kad grąžinsime daiktą vėliau, nėra vagystė.
- _____ Kai mes dorai elgiamės ir esame sąžiningi ir teisingi, mūsų širdys yra apšviestos.
- _____ Neįmanoma turėti sėkmingo verslo truputį nesukčiaujant.

4. Ar įmanoma meluoti sau? _____
5. Ką mes prarandame, kai meluojame? _____

6. Koks būtų pasaulis, jeigu visi būtų sąžiningi ir dori? _____

5 SKYRIUS

Perskaitykite toliau pateiktas citatas ir pamėginkite jas išmokti mintinai. Citatų iš raštų mokymasis mintinai suteikia daug pasitenkinimo, ir jūs turėtumėte kaip galite geriau pasistengti jas išmokti. Žinoma, ne kiekvienas gali lengvai įsiminti ištraukas. Tačiau stengiantis idėjos įsirėžia mūsų širdyse ir protuose, o jų žodinė išraiška tampa vis artimesnė originalaus teksto žodžiams.

„Maloni kalba yra lyg magnetas žmonių širdims. Ji yra duona dvasiai, ji suteikia prasmę žodžiams, ji yra išminties ir supratimo šviesos šaltinis.“¹¹

1. Kaip gali būti apibūdinta maloni kalba? _____

2. Kokį poveikį žodžiams daro maloni kalba? _____

**„O jūs, Viešpaties mylimieji! Šiame Šventame Laikotarpyje konfliktas ir
barniai jokių būdu neleidžiami. Kiekvienas agresorius atima iš savęs
Dievo malonę.“¹²**

3. Kas neleidžiama šiame Laikotarpyje pagal šią citatą? _____

4. Ką agresorius sau padaro? _____

**„Niekas šią Dieną negali atnešti didesnės žalos Tikėjimui kaip
susiskaldymas ir kova, nesantaika, susvetimėjimas ir apatija tarp Dievo
mylimųjų.“¹³**

5. Kokios aplinkybės daro didžiausią žalą Dievo Tikėjimui? _____

**„Nepasitenkinkite draugiškumo rodymu vien žodžiais, te jūsų širdys dega
meile ir gerumu kiekvienam, ką sutiksite savo kelyje.“¹⁴**

6. Koks draugiškumas neturėtų mūsų patenkinti? _____

7. Kas turėtų ryškiai šviesti mūsų širdyse? _____

**„Kai ateina mintis apie karą, priešpastatykit jai stipresnę mintį apie taiką.
Mintis apie neapykantą privalo būti sunaikinta dar stipresne mintimi apie
meilę.“¹⁵**

8. Kas turi būti priešpastatyta minčiai apie karą? _____

9. Kas turėtų sunaikinti mintį apie neapykantą? _____

6 SKYRIUS

Atlikite šias užduotis, turėdami mintyje aukščiau pateiktas citatas:

1. Kokių būdu maloni kalba veikia kaip magnetas? _____

2. Kurios iš žemiau pateiktų frazių kyla iš malonios kalbos?

_____ „Nelisk į akis!“

_____ „Kodėl tu šito nesupranti?“

_____ „Prašau, gal malonėtumėt palaukti?“

_____ „Kokie siaubingi vaikai!“

_____ „Ačiū, Jūs labai malonus.“

_____ „Dabar visai neturiu laiko, aš užsiėmęs.“

3. Kuriose iš žemiau pateiktų situacijų yra konfliktas ir barniai?

_____ Pasitarime du žmonės išreiškia skirtingas mintis kokia nors tema.

_____ Pasitarime du žmonės susierzina ir pradeda ginčytis vienas su kitu.

_____ Du žmonės nustoja lankytis savaitiniuose maldų susitikimuose, nes jie vienas su kitu nebesišneka.

_____ Su projektu dirbančios komandos nariai vienas kitam nuolat skundžiasi, kad jie neatlieka savo dalies.

4. Kurios iš žemiau pateiktų situacijų rodo susvetimėjimo ženklus?

_____ Gatvėje du draugai praeina šalia, tačiau ignoruoja vienas kitą.

_____ Atvykus į maldų susitikimą, visi su ja šiltai pasisveikina.

_____ Du grupės nariai, nors ir yra mandagūs vienas kitam, tačiau nenoriai dalyvauja projekte kartu.

5. Nuspręskite, kurios iš žemiau pateiktų frazių yra teisingos:

_____ Turi pasakyti tiksliai, ką galvoji apie kitus, ir nesvarbu, jeigu užgauni jų širdis.

_____ Nieko blogo pameluoti, kad išvengtum konflikto.

_____ Konfliktas gali būti įveiktas meile ir gerumu.

_____ Žodžiai turi didesnę poveikį, jeigu yra pasakyti su meile.

_____ Nieko blogo kovoti su kuo nors, jeigu jis tai pradeda.

_____ Turi teisę būti dygus su kitais, kai negerai jautiesi ar esi liūdnas.

_____ Negerai juoktis iš kitų, kai jie netinkamai ką nors padaro.

_____ Kai tarp draugų tvyro nesutarimai, kiekvienas turėtų labai pasistengti priartėti prie kito.

_____ Kai tarp draugų tvyro nesutarimai, kiekvienas turėtų laukti, kol kitas stengsis priartėti.

7 SKYRIUS

Perskaitykite toliau pateiktas citatas ir išmokite jas mintinai.

„... apkalbos užgesina širdies šviesą ir sunaikina sielos gyvybę.“¹⁶

„Nekalbėk apie kitų nuodėmes tol, kol pats esi nuodėmingas.“¹⁷

„Nekalbėk blogai apie kitus, kad pats neišgirstumei taip pat kalbant apie save, ir nedidink kitų kalčių, kad savosios nepasirodytų daug didesnės...“¹⁸

„O Būties Sūnau! Kaip tu gali pamiršti savo paties kaltes ir rūpintis kitų kaltėmis? Kas taip daro, tą Aš prakeikiu.“¹⁹

1. Kokį poveikį apkalbos daro tam, kuris apkalba? _____

2. Apie ką mes turėtume pagalvoti prieš kalbėdami apie kitų žmonių nuodėmes? _____

3. Kas mums atsitiks, jeigu išdidinsime kitų kaltes? _____

4. Ką turėtume atsiminti, kai galvojame apie kitų žmonių kaltes? _____

8 SKYRIUS

Atlikite šias užduotis, turėdami mintyje aukščiau pateiktas citatas:

1. Kas atsitinka asmens, kuris susitelkia į kitų žmonių ydas, sielos tobulėjimui? _____

2. Kokį poveikį apkalbos daro bendruomenei? _____

3. Ką jūs darote, kai draugas pradeda kalbėti apie kito žmogaus ydas? _____

4. Nuspręskite, ar šie teiginiai yra teisingi:
_____ Kai kalbame apie kieno nors tikras ydas, mes neapkalbame.

- _____ Kai kalbame apie asmens pagirtinas savybes ir trūkumus tuo pačiu metu, mes neapkalbame.
- _____ Liežuvavimas tapo įprastu dalyku mūsų visuomenėje ir turėtume išsiugdyti savitvardą, kad jo išvengtume.
- _____ Jeigu klausytojas pažada niekam nepasakoti, ką mes kalbėjome apie kitą žmogų, tai mūsų apkalbos nekenkia.
- _____ Apkalbos yra vienas iš didžiausių vienybės priešų.
- _____ Jeigu įgysime įprotį visą laiką kalbėti apie kitus žmones, bus lengva pradėti liežuvauti.
- _____ Kai vietinės dvasinės asamblėjos susitikime aptariamą įvairių žmonių sugebėjimai tam, kad būtų paskirti komiteto nariai, tai yra liežuvavimas.
- _____ Kai mes jaučiame norą apkalbėti, turime prisiminti savo pačių ydas.
- _____ Kai žinome, kad asmuo daro ką nors, kas kenkia Tikėjimui, turėtume tai aptarti su bendruomenės nariais.
- _____ Kai žinome, kad asmuo daro ką nors, kas kenkia Tikėjimui, turėtume tik informuoti vietinę dvasinę asamblėją.
- _____ Nieko blogo sutuoktinių porai kalbėtis apie kitų žmonių ydas, nes jie tarp savęs neturi turėti paslapčių.

9 SKYRIUS

Šios dalies tikslas, kaip ir minėta pradžioje, yra padėti dalyviams jų pastangose išvystyti ir sustiprinti įprotį skaityti ištraukas iš šventųjų raštų kiekvieną dieną bei apmąstyti jų prasmę. Skaityti Dievo eiles kiekvieną rytą ir vakarą yra Bahá'u'lláh mokymas, kuris yra naudingas mūsų dvasiniam vystymuisi. Toliau pateikta ištrauka mums primena apie malones, kurias gauname išpildydami šią pareigą. Skatiname jus išmokti ją atmintinai:

„Pasinerkite į Mano žodžių vandenyną, kad galėtumėte atskleisti jo paslaptis ir rasti visus išminties perlus, kurie guli paslėpti jo gelmėse.“²⁰

Užbaigę šią dalį galbūt norėsite įsigyti Bahá'u'lláh raštų knygą ir skaityti iš jos kiekvieną dieną. „Slėpiningi žodžiai“ būtų geras pirmasis pasirinkimas.

NUORODOS

1. Bahá'u'lláh, cituojamas Shoghi Effendi *The Advent of Divine Justice* [liet. k. „Dieviškojo teisingumo atėjimas“] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, spausdinta 2018 m.), par. 36, psl. 36-37.
2. Pagal „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), CXXXIX, par. 8, psl. 187.
3. „Slėpiningi žodžiai“, 31 Ar.
4. Ten pat, Pers. 5.
5. Ten pat, Pers. 69.
6. ‘Abdu’l-Bahá, cituojamas Shoghi Effendi *The Advent of Divine Justice* [liet. k. „Dieviškojo teisingumo atėjimas“], par. 40, psl. 39.
7. ten pat, psl. 39.
8. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, CXXXVI, par. 6, psl. 182.
9. „Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas“ [liet. k. „Po Kitáb-i-Aqdas apreikštos Bahá'u'lláh lentelės“] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, spausdinta 2005 m.), Nr. 9.5, psl. 138.
10. Pagal „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, CXXXVII, par. 3, psl. 183.
11. Ten pat, pagal CXXXII, par. 5, psl. 177-178.
12. *Will and Testament of ‘Abdu’l-Bahá* [liet.k. „‘Abdu’l-Bahá Valia ir Testamentas“] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1944, spausdinta 2013 m.), psl. 26.
13. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, V, par. 5, psl. 16.
14. Pagal „Paryžiaus pokalbiai“ (UAB „Bahajų leidyba“, 1997), psl. 13.
15. ten pat, psl. 24.
16. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, CXXV, par. 3, psl. 164.
17. „Slėpiningi žodžiai“, Ar. 27.
18. Ten pat, Pers. 44.
19. Ten pat, Ar. 26.
20. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, LXX, par. 2, psl. 89.

Malda

Tikslas

Apmąstyti maldos reikšmę ir
sustiprinti įprotį reguliariai melstis

1 SKYRIUS

Ruhi instituto kursai yra skirti padėti dalyviams žengti tarnavimo keliu. Mes einame šiuo keliu vedami dvilypio tikslo suvokimo: tobulėti dvasiškai ir intelektualiai bei prisidėti prie visuomenės transformacijos. Šie du mūsų tikslo aspektai yra neatskiriami vienas nuo kito. Šioje ištraukoje Bahá'u'lláh mus ragina:

„O Dievo žmonės! Nesirūpinkite vien savo reikalais; tegu jūsų mintys sustoja prie to, kas gražintų turtus žmonijai ir taurintų žmonių širdis bei sielas.“¹

Kitoje ištraukoje Jis paaiškina:

„... tikslas, dėl kurio mirtingieji žmonės iš visiškos nebūties įžengė į būties karalystę, yra tas, kad jie dirbtų dėl pasaulio pagerinimo bei gyventų santarvėje ir harmonijoje.“²

Apie mūsų vidinę būseną Jis pareiškia:

„Tyra širdis yra kaip veidrodis; valyk ją meilės spindesiu ir atsiskyrimu nuo visko, išskyrus Dievą, kad joje nušvistų tikroji saulė ir išauštų amžinasis rytas.“³

O 'Abdu'l-Bahá mums sako:

„Tam, kad galėtumėte tapti dieviškųjų dovanų gavėjais, jūsų širdys turi būti tyros, o ketinimai – nuoširdūs.“⁴

1. Į ką turėtų būti sutelkti mūsų reikalai ir mintys? _____

2. Kokiu tikslu mes atėjome iš visiškos nebūties į būties karalystę? _____

3. Kuo mes turėtume valyti savo širdies veidrodį? _____

4. Kokių sąlygų reikia dieviškosioms dovanoms pritraukti? _____

5. Ar tarp žemiau pateiktų teiginių yra teisingų?
– Pirmiausia turi pasirūpinti savimi, o tada gali rūpintis kitais.

- Jei visada padėsi kitiems, galiausiai nukrypsi nuo savo tikslų.
- Tu esi sau geriausias draugas.
- Svarbiausia išsiaiškinti tai, kas atneša tau laimę.
- Siek savo svajonių ir jos tave atves į laimę.
- Nėra svarbu, ką darai, kol tai nieko neįžeidžia.
- Tavo savanaudiški motyvai yra gerai tada, kai darai kažką gera.

2 SKYRIUS

Esminis įsitikinimas dėl mūsų dvilypio tikslo yra tai, kad mes visi buvome sutverti kilnūs. Bahá'u'lláh sako:

„O Dvasios Sūnau! Aš sutvėriau tave turtingą, kodėl tu nugrimzdai į skurdą? Kilnų sukūriau tave, kaip tu taip pažeminai save? Iš pažinimo esmės Aš suteikiau tau būtį, kodėl tu ieškai, kad tave apšviestų kiti, o ne Aš? Iš meilės molio Aš nulipdžiau tave, kodėl tu rūpiniesi kitu? Pažvelk į save, kad galėtum pamatyti Mane, galingą, pajėgų, savaime esantį.“⁵

Kad geriau apmąstytumėte šią ištrauką, užpildykite tarpus žemiau.

„O Dvasios Sūnau! Aš sutvėriau tave _____, kodėl tu _____ į _____ ? _____ tave, kodėl tu taip _____ save? Iš _____ Aš suteikiau tau būtį, kodėl tu _____, kad tave _____ kiti, o ne _____ ? Iš _____ molio Aš _____ tave, kodėl tu _____ ? _____ į _____, kad galėtum pamatyti _____, _____, _____ savaime _____.“

Siekdami išlaikyti savo sielų kilnumą, mes turime atsisukti į savo esybės Šaltinį ir gauti iš Jo nušvitimą. Vienas geriausių būdų tai pasiekti yra malda. Shoghi Effendi, Tikėjimo Globėjas, mums sako, kad maldos pagrindinis tikslas „individo ir visuomenės vystymasis įgyjant dvasinių dorybių ir galių. Žmogaus siela yra pirmoji, kurią reikia pamaitinti. O malda yra geriausias dvasinis maistas, kurį tik galima suteikti.“⁶

3 SKYRIUS

Dievas yra Visažinis, Išmintingasis. Jis sukūrė mus ir žino, kas mūsų širdyse ir kas geriausia mums. Jam nereikia mūsų maldų. Tad kodėl mes meldžiamės?

‘Abdu’l-Bahá teigia:

„Aukščiausioje maldoje žmogus meldžiasi tik dėl meilės Dievui, ne dėl Jo ar pragaro baimės ar viliantis dovanų ar rojaus. . . . Kai žmogus pamilsta kitą žmogišką būtybę, jam neįmanoma susilaikyti neminėjus savo mylimojo vardo. Argi ne daug sunkiau susilaikyti neminėjus Dievo vardo, kai Jį pamilsti. . . . Dvasingas žmogus neranda džiaugsmo niekur kitur, tik Dievo paminėjime.“⁷

Ir atsakydamas į klausimą jis paaiškina:

„Jeigu vienas draugas myli kitą, ar nenatūralu, kad jis nori apie tai kalbėti? Nors žino, kad jo draugas nutuokia apie jo meilę, ar nenorėtų jis vis tiek jam to pasakyti? . . . Tiesa, kad Dievas žino visų širdžių norus; bet impulsas melstis yra natūralus, trykštantis iš žmogaus meilės Dievui.“⁸

1. Užpildykite šiuos sakinius:
 - a. _____ maldoje mes _____ tik dėl _____ Dievui, ne dėl Jo ar _____ baimės ar viliantis _____ ar _____ .
 - b. Kai mes _____ kitą žmogišką būtybę, mums _____ susilaikyti neminėjus savo _____. Argi ne daug _____ susilaikyti _____ vardo, kai Jį _____ .
 - c. Dvasingas žmogus neranda _____ niekur kitur, tik Dievo _____ .
2. Kodėl mes meldžiamės? _____

3. Ką reiškia „Dievo paminėjimas“? _____

4. Koks yra karščiausias žmogaus, kuris myli kitą, troškimas? _____

5. Iš kur kyla paskata melstis? _____

4 SKYRIUS

Bahá'u'lláh atskleistoje maldoje mes skaitome:

„Aš maldauju Tavęs . . . paversti mano malda ugnimi, kuri sudegintų pertvarą, skiriančią mane nuo Tavo grožio, ir šviesa, kuri atves mane prie Tavo būties Vandenyno.“⁹

Toje pačioje maldoje mes prašome Dievo:

„Paversk mano malda, o Viešpatie, savo gydomųjų vandenų šaltiniu, kad aš galėčiau gyventi tol, kol truks Tavo aukščiausioji valdžia, ir minėčiau Tave visuose Tavo pasaulyuose.“¹⁰

1. Kokia prasme malda yra kaip ugnis? Ką ji sudegina? _____

2. Paminėkite kelis šydus, kurie atskiria mus nuo Dievo: _____

3. Ar malda gali būti kaip šviesa? Kur ji mus veda? _____

4. Ar malda gali būti gydomųjų vandenų šaltinis? Ką jis suteikia mūsų sieloms? _____

5 SKYRIUS

Perskaitykite ir apmąstykite šiuos ‘Abdu’l-Bahá žodžius:

„Nieko nėra saldesnio egzistencijos pasaulyje už malda. Žmogus turi gyventi maldos būsenoje. Labiausiai palaiminta padėtis yra maldos ir maldavimo padėtis. Malda yra bendravimas su Dievu. Ji kuria dvasingumą, kuria rūpestingumą ir dangiškus jausmus, sukuria naujas Karalystės viliones ir sukelia aukštesniojo proto nuojautą.“¹¹

1. Kokia būseną yra saldžiausia būseną egzistencijos pasaulyje? _____

2. Ką reiškia „maldos būseną“? _____

3. Paminėkite kelis maldos sukurtus požymius: _____

4. Peržiūrėkite keliuose ankstesniuose skyriuose studijuotas citatas ir parašykite penkias frazes apie maldos prigimtį.
 - Malda yra _____
 - Malda yra _____
 - Malda yra _____
 - Malda yra _____
 - Malda yra _____

6 SKYRIUS

Perskaitykite šiuos Bahá'u'lláh žodžius ir pamedituokite apie juos:

„Giedoki, o Mano tarne, tau atsiųstas Dievo eiles, kaip jas giedojo ir priartėjusieji prie Jo, kad tavo melodijos saldumas uždegtų tavo paties sielą ir pritrauktų visų žmonių širdis. Jei kas kambario vienumoje skaitytų dieviškai apreikštas eiles, Visagalio angelų pulkai po visas šalis išnešiotų ištartų jo žodžių aromata ir priverstų sudrebėti kiekvieno teisingo žmogaus širdį. Nors iš pradžių jis ir nepajustų tos galios, ši jam suteikta malonė anksčiau ar vėliau sujaudintų jo sielą. Taip buvo atsiųstos Dievo Apreiškimo paslaptys per To, Kuris yra jėgos ir išminties Šaltinis, Valią.“¹²

1. Ką reiškia žodis „giedoti“? _____

2. Kaip mes turėtume giedoti Dievo eiles? _____

3. Ką reiškia žodis „skaityti“? _____

4. Ką reiškia žodis „išnešioti“? _____

5. Kokį poveikį mūsų melodijos saldumas darys mūsų pačių sieloms? _____

6. Kokį poveikį mūsų melodijos saldumas darys kitų žmonių širdims? _____

7 SKYRIUS

Galbūt norėsite išmokti atmintinai žemiau pateiktas dvi ištraukas iš Bahá'u'lláh atskleistos maldos:

„O Dieve, mano Dieve! Nežiūrėk, ko aš tikiuosi, ką aš darau, verčiau paisyk tik Savo valios, kuri jau apėmė ir dangų, ir žemę. Prisiekiu Tavo Didingiausiu Vardu, visų tautų Viešpatie! Aš troškau tik to, ko Tu troškai, aš mylėjau tik tai, ką Tu mylėjai.“¹³

„Tu esi per aukštai, kad Tave galėtų garbinti tie, kurie yra šalia Tavęs ir siekia patekti į Tavo artumo dangų, Tu esi nepasiekiamas paukščiams, išskridusiems iš širdžių tų, kurie yra Tau atsidavę ir nori patekti prie Tavo vartų. Aš patvirtinu, kad Tu esi šventesnis už bet kuriuos realybės požymius, Tavo vardas švenčiausias iš visų vardų. Nėra kito Dievo, tik Tu, labiausiai Išaukštintasis, pats Šlovingiausias.“¹⁴

8 SKYRIUS

‘Abdu’l-Bahá teigia:

„Tarnui pritinka melstis ir prašyti Dievo pagalbos bei nuolankiai maldauti Jo paramos. Pasiekite tokį tarnystės lygį, ir Viešpats jums suteiks ką panorėjęs, vadovaudamasis Savo tobula išmintimi.“¹⁵

Ir paaiškina:

„Dvasia turi įtakos; malda daro dvasinį poveikį. Dėl to mes meldžiamės: „O Dieve, išgydyk mane sergantį!“ Galbūt Dievas atsakys. Ar svarbu, kas meldžiasi? Dievas atsakys į kiekvieno tarno maldą, jeigu ta malda yra

atkakli. Jo gailestingumas yra didžiulis, beribis. Jis atsako į visų tarnų maldas. Jis atsako į šio augalo maldą. Augalas potencialiai meldžiasi: „O Dieve, atsiųsk man lietaus!“ Dievas atsako į maldą ir augalas auga. Dievas atsakys kiekvienam.“¹⁶

Natūralu, kad maldose prašome Dievo patenkinti mūsų poreikius. Taigi, mes meldžiamės už savo ir artimųjų sveikatą, meldžiamės už dvasinę ir materialinę mūsų šeimų pažangą ir meldžiame vadovavimo. Mes prašome stiprybės, tikėjimo ir sutvirtinimo tarnystės kelyje. Melsdamiesi Dievui, be abejo, turėtume atminti, kad mūsų gyvenimo tikslas yra suderinti savo valią su Jo Valia. Todėl turime melstis, kad viskas vyktų pagal Jo Valią, ir turime būti pasirengę jai paklusti. Jei įsiminsite šiuos ‘Abdu’l-Bahá žodžius, jie taps jūsų džiaugsmo ir patikinimo šaltiniu visais laikais:

„O tu, kuris atsuki savo veidą į Dievą! Užmerk akis visam kitam ir atverk jas Visų Šlovingiausiojo karalystei. Prašyk, ko tik trokšti vien Jo; ieškok, ko tik ieškai, vien Jame. Vienu žvilgsniu Jis suteikia šimtus tūkstančių vilčių, vienu žvilgtelėjimu Jis išgydo šimtus tūkstančių nepagydomų ligų, vienu linktelėjimu Jis užtepa balzamą ant kiekvienos žaizdos, vienu švystelėjimu Jis išlaisvina širdis nuo sielvarto skraistės. Jis veikia taip, kaip veikia, ir kokią išeitį mes turime? Jis vykdo Savo valią, Jis įsako tai, kas Jam patinka. Tad geriau jau nuolankiai nulenk galvą ir pasitikėk Visų Gailestingiausiu Viešpačiu.“¹⁷

9 SKYRIUS

Viskas, ką iki šiol studijavome, mums akivaizdžiai įrodo, kad gyvenant dvasinį gyvenimą yra gyvybiškai svarbu kreiptis malda į Dievą. Kaip itin malonu melstis Dievui, iškart pabudus ryte ir naktį prieš užmiegant. Laikas, kurį praleidžiame melsdamiesi kiekvieną dieną ir maldų kiekis priklauso nuo mūsų poreikių ir dvasinio troškulio. Kiekviena proga mes galime pasirinkti iš daugelio maldų, atskleistų Babo, Bahá’u’lláh ir ‘Abdu’l-Bahá. Vis dėlto Bahá’u’lláh apreiškė ir tris privalomas maldas. Shoghi Effendi sako:

„Kasdienės privalomosios maldos yra trys. Trumpiausią sudaro vienas posmas, kuris turi būti sakomas vieną kartą per parą vidurdienį. Vidutinė, kuri prasideda žodžiais: „Dievas paliudija, kad nėra kito Dievo, tik Jis“, turi būti kalbama tris kartus per dieną: ryte, vidurdienį ir vakare. Ši malda yra lydimą tam tikrų fizinių veiksmų ir gestų. Ilgoji malda, kuri yra prašmatniausia iš trijų, turi būti sakoma kartą per parą bet kuriuo metu, kai jautiesi tam linkęs.“

Tikintysis visiškai laisvai gali išsirinkti bet kurią iš šių trijų maldų, tačiau privalo sakyti vieną iš jų ir laikytis visų nurodymų, susijusių su pasirinkta malda.“¹⁸

Ir toliau jis tęsia:

„Tos kasdienės privalomosios maldos kartu su keliomis kitomis ypatingomis – Gydymo malda, Ahmado lentelė – buvo atskleistos Bahá'u'lláh su ypatingomis galiomis bei svarba, todėl taip ir turėtų būti priimtose ir tikinčiųjų skaitomos su neabejotinu tikėjimu bei pasitikėjimu, kad per jas jie galės pasiekti daug artimesnio bendravimo su Dievu ir labiau susitapatinti su Jo įstatymais ir pamokymais.“¹⁹

Trys privalomosios maldos, kurias atskleidė Bahá'u'lláh, yra sakomos individualiai. Tokios kongregacinės maldos, kuomet kasdienė privaloma malda yra sakoma grupėje pagal tam tikrą ritualą, bahajų tikėjime nėra. „Malda už mirusius“ yra vienintelė kongregacinė malda, kurią numato bahajų įstatymai. Ji sakoma prieš laidotuves vieno iš dalyvaujančiųjų, o tuo metu likusi grupės dalis stovi tyloje.

1. Ką reiškia žodis „privaloma“? _____

2. Kiek kasdinių privalomųjų maldų atskleidė Bahá'u'lláh? _____

3. Ar turime sukalbėti visas tris maldas kiekvieną dieną? _____
4. Jei pasirenkame ilgą privalomą maldą, kiek kartų per dieną reikia ją sukalbėti? _____

5. Kiek kartų, jeigu pasirenkame vidutinę privalomą maldą? _____
6. Kiek kartų, jeigu pasirenkame trumpą privalomą maldą? _____
7. Išvardinkite kelias maldas, kurios turi ypatingas galias: _____

8. Išmokite trumpą privalomą maldą, jei dar to nepadarėte anksčiau:

„Aš tvirtinu, o mano Dieve: Tu sukūrei mane, kad pažinčiau ir garbinčiau Tave. Aš byloju šią akimirką apie savo bejėgiškumą ir Tavo galią, apie savo skurdą ir Tavo turtingumą.“

Nėra kito Dievo tik Tu, Pagalba Pavojuje, Savaime Esąs.“²⁰

9. Ką mes patvirtiname šioje maldoje? _____

10 SKYRIUS

Turėtume atminti, kad be palaiminimų, kuriuos įgyjame laikydamiesi privalomosios maldos įsakymo, bei dvasinio maisto, kurį gauname vienumoje sakydami kitas maldas, mūsų sielos tampa pakylėtos ir kai girdime maldas, sakomas dideliuose ar mažuose susirinkimuose. Bahá'u'lláh mums sako:

„Rinkitės draugėn su didžiausiu džiaugsmu ir bičiulyste, ir sakykite eiles, atskleistas gailestingojo Viešpaties. Taip darant, jūsų vidinei būčiai atsivers tikrųjų žinių durys, ir tuomet pajusite, kaip jūsų sielos prisipildys tvirtumu, o širdys – spindinčiu džiaugsmu.“²¹

Mes visi nepaprastai džiaugiamės, žinodami, kad visame pasaulyje maldų susitikimų, į kuriuos susirenka draugai ir kaimynai tam, kad pabendrautų su Dievu, daugėja tūkstančiais. Visuotiniai Teisingumo Rūmai rašo:

„Maldų susitikimai yra tokie renginiai, į kuriuos gali įžengti bet kuri siela: įkvėpti dangiškųjų aromatų, patirti maldos saldumą, medituoti apie Kuriantįjį Žodį, sklęsti ant dvasios sparnų ir bendrauti su Mylimuoju. Sukuriamas bičiulystės ir bendrumo pojūtis, ypač per dvasiškai pakylėtus pokalbius, kurie natūraliai atsiranda tokiuose susitikimuose, ir per kuriuos gali būti atvertas „žmogaus širdies miestas“.“²²

Kai jaučiamės pakylėti melstis, truputį ramiai palaukiame tam, kad apvalytume savo mintis nuo žemiškų dalykų. Melsdamiesi stengiamės savo mintis sutelkti į Dievą. Kai baigiame melstis, dar kurį laiką išliekame tyloje ir staiga nepereiname prie kitos veiklos. Tas pats galioja ir kai susitikime klausomės maldų, kurias sako kiti. Tokiais atvejais, mes išlaikome maldingą nusiteikimą ir atidžiai klausomės žodžių taip lyg melstumėmės patys.

1. Su kokia dvasia turėtume susirinkti deklamuoti Dievo eilių? _____

2. Koks bus mūsų susitikimo giedoti Dievo eiles kartu poveikis? _____

3. Maldų susitikimai yra tokie renginiai, į kuriuos gali _____ bet kuri siela:
– _____ ,

- _____ ,
- _____ ,
- _____ ir
- _____ .

4. Koks pojūtis sukuriamas maldų susitikimuose? _____

5. Koks yra dvasiškai pakylėtų pokalbių, kurie natūraliai atsiranda maldų susitikimuose, poveikis? _____

6. Parašykite keletą žodžių apie pagarbų nusiteikimą, kurį turėtume rodyti, kai meldžiamės vienuoje ar susitikime.

11 SKYRIUS

Pirmoji šios knygos dalis kalbėjo apie įprotį kasdien skaityti raštų ištraukas ir apmąstyti jų prasmę. Dabar apmąstėte maldos svarbą ir tokiu būdu sustiprinote savo įprotį kasdien melstis. Ankstesniame skyriuje atkreipėte dėmesį į bendruomenės maldų susitikimų svarbą. Visa tai, ko mokėtės iki šiol, paruošė jus, jei tik panorėsite, pirmajam veiksmui tarnystės kelyje įvykdyti – surengti maldų susitikimą.

Pirmiausia, galite įsiminti keletą maldų ir rasti galimybių jomis pasidalinti su keliais draugais. Taip pat būtinai sudalyvaukite bent viename maldų susitikime savo bendruomenėje ir būkite tarp entuziastingų jų pagalbininkų. Galiausiai galbūt nuspręsite patys surengti maldų susitikimą, pakviesdami savo draugus, šeimos narius ir kaimynus reguliariai susirinkti maldai ir bendrystei. Neretai du ar trys šio kurso dalyviai surengia tokį maldų susitikimą drauge.

Kaip turbūt įsivaizduojate, nėra vieno varianto, kaip organizuoti maldų susitikimą. Tačiau akivaizdu, kad tai yra draugų susibūrimas, kuriame meldžiamasi, skaitomi raštų fragmentai ir vyksta dvasingi pokalbiai, ir visa tai – ypatingoje

dvasinėje atmosferoje. Ar galite pasakyti keletą žodžių apie kiekvieną iš šių idėjų maldų susitikimo rengimo kontekste?

Įteikti šiltus ir meilingus kvietimus: _____

Sukurti jaukią aplinką: _____

Palaikyti pagarbią atmosferą: _____

Skatinti džiaugsmingą bendrystę: _____

Skatinti dvasiškai pakylėtą pokalbį: _____

NUORODOS

1. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), XLIII, par. 4, psl. 64.
2. Bahá'u'lláh, *Trustworthiness: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings* [liet. k. „Patikimumas. Ištraukų iš Bahajų raštų rinkinys], surinkta Visuotinių Teisingumo Rūmų Tyrimų skyriaus (London: Bahá'í Publishing Trust, 1987), nr. 21, psl. 5.
3. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* [liet. k. „Dieviškojo Mylimojo kvietimas: rinktiniai Bahá'u'lláh mistikos veikalai] (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), nr. 2.43, psl. 31.
4. Iš kalbos, sakytos 1912 m. gegužės 5 d., išleista *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [liet. k. „Visuotinės taikos skelbimas: 'Abdu'l-Bahá per jo apsilankymą Jungtinėse Valstijose ir Kanadoje sakytos kalbos“] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), psl. 127.
5. Bahá'u'lláh, „Slėpiningi žodžiai“, 13 Ar.
6. Iš 1935 m. gruodžio 8 d. Shoghi Effendi vardu rašyto laiško, išleisto *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* [liet. k. „Malda ir maldingas gyvenimas: ištraukų rinkinys iš Bahá'u'lláh, Babo ir 'Abdu'l-Bahá raštų bei Shoghi Effendi ir Visuotinių Teisingumo Rūmų laiškų], surinkta Visuotinių Teisingumo Rūmų Tyrimų skyriaus (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), nr. 71, psl. 31.
7. Pagal 'Abdu'l-Bahá žodžius J. E. Eslemonto „Bahá'u'lláh ir Naujojoje Eroje“ (išleista Vilniaus bahajų vietinės dvasinės asamblėjos 1993 m.), psl. 95.
8. Ten pat.
9. „Bahajų maldos“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1999), psl. 14-15.
10. Ten pat, psl. 16.
11. 'Abdu'l-Bahá žodžiai, cituojami *Star of the West* [liet. „Vakarų žvaigždė“], 8 tomas, nr. 4 (1917 m. gegužės 17 d.), psl. 41.
12. Pagal „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), CXXXVI, par. 2, psl. 181 ir taip pat – „Bahajų maldos“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1999), psl. 5.
13. „Bahajų maldos“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1999), psl. 15.
14. Ten pat, psl. 18.

15. ‘Abdu’l-Bahá, *Prayer and Devotional Life* [liet. k. „Malda ir gyvenimas maldos būsenoje“ nr. 24, psl. 7.
16. Iš ‘Abdu’l-Bahá kalbos, sakytos 1912 m. rugpjūčio 5 d., išleista *The Promulgation of Universal Peace* [liet. k. „Visuotinės taikos skelbimas“], psl. 345.
17. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* [liet. k. ‘Abdu’l-Bahá raštų rinkiniai] (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, spausdinta 2015 m.), nr. 22.1, psl. 75–76.
18. Iš 1936 m. sausio 10 d. Shoghi Effendi vardu rašyto laiško, išleisto *Prayer and Devotional Life* [liet. k. „Malda ir gyvenimas maldos būsenoje“], nr. 61, psl. 25.
19. Iš 1936 m. sausio 10 d. Shoghi Effendi vardu rašyto laiško, taip pat pagal cituojamą ištrauką „Bahajų maldos“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1999), psl. 99.
20. „Bahajų maldos“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1999), psl. 12.
21. Bahá’u’lláh, *Prayer and Devotional Life* [liet. k. „Malda ir gyvenimas maldos būsenoje“ nr. 68, psl. 29.
22. Iš 2015 m. gruodžio 29 d. Visuotinių Teisingumo Rūmų žinios, par. 49.

Gyvenimas ir mirtis

Tikslas

Įvertinti tai, jog gyvenimas susideda
ne vien iš šio pasaulio pasikeitimų ir atsitiktinumų,
bet įgyja savo tikrąją reikšmę per sielos tobulėjimą.

1 SKYRIUS

Žmogaus siela yra pakylėta virš materijos ir fizinio pasaulio. Vienoje iš savo kalbų 'Abdu'l-Bahá paaiškina:

„Visi materialūs kūnai sudaryti iš atomų, kai šie atomai išsisklaido, atsiskiria – prasideda irimas, ateina tai, ką vadiname mirtimi.“ . . .

„Kitaip yra su siela. Siela nėra elementų derinys, jos nesudaro daugybė atomų, ji yra vienos nedalomos medžiagos ir todėl amžina. Ji visiškai nepaklūsta fizinės kūrinijos tvarkai, ji yra nemirtinga!“¹

1. Ką reiškia „sudaryti iš“? _____
2. Ar žmogaus siela sudaryta iš įvairių elementų kaip ir materialus kūnas? _____
3. Ar žmogaus siela yra fizinė esybė? _____

2 SKYRIUS

Globėjo vardu parašytame laiške teigiama, kad „žmogaus siela atsiranda pastojimo momentu“.² Atsakydami į klausimą apie „pastojimo“ reikšmę, Visuotiniai Teisingumo Rūmai pažymi:

„Bahajų raštuose nerasta nieko, kas tiksliai apibrėžtų biologinį įvykio, apibūdinamo kaip „pastojimas“, momentą ir pobūdį. Atrodo, kad termino vartojimas medicinos kontekste taip pat yra netikslus. Iš tiesų, viena sampratos pusė yra ta, kad jis sutampa su apvaisinimu; kita pusė yra ta, kad jis įvyksta po apvaisinimo ir implantacijos, prasidėjus nėštumui. Taigi gali būti neįmanoma sužinoti, kada įvyksta sielos susiliejimas su materialia forma, ir tokie klausimai gali likti neišspręsti net pasitelkus žmogaus protą ar atliekant tyrimus, nes tai yra susiję su dvasinio pasaulio paslaptimis ir pačios sielos prigimtimi.“³

1. Kada atsiranda žmogaus siela? _____

2. Ar terminas „pastojimas“ apibūdina tikslų biologinį momentą? _____

3 SKYRIUS

Ryšys tarp sielos ir kūno nėra materialus. Siela neįeina ir nepalieka kūno bei neužima fizinės erdvės. Jos sąsaja su kūnu yra panaši į šviesos ir veidrodžio, kuriame

ji atspindi, ryši. Šviesa, atspindinti veidrodyje, nėra jo viduje. Panašiai ir siela nėra kūno viduje. Kaip nurodo ‘Abdu’l-Bahá,

„racionali siela, tai yra žmogaus dvasia, nenusileidžia į kitą kūną – taip sakant, ji neįeina į jį, kadangi nusileidimas bei įėjimas yra kūno savybės, o racionali siela jų neturi. Dvasia niekada neįžengė į šį kūną, todėl jam susibaigus jai nereikalinga gyvenamoji vieta: ne, dvasia susijusi su kūnu taip, kaip šviesa su veidrodžiu. Kai veidrodis skaidrus ir tobulas, lempos šviesa atspindi jame, o kai veidrodį padengia dulkės arba jis sudūžta, šviesa dingsta.“⁴

1. Užpildykite tuščias vietas žemiau pateiktuose sakiniuose.
 - a. Racionali siela, tai yra _____, nenusileidžia į kitą kūną – taip sakant, ji _____ į jį.
 - b. _____, tai yra žmogaus dvasia, neįeina į kūną, nes nusileidimas bei įėjimas yra _____, o racionali siela _____.
 - c. Dvasia niekada _____, todėl jam susibaigus jai nereikalinga _____.
 - d. Dvasia susijusi su kūnu taip, kaip _____.
 - e. Kai veidrodis skaidrus ir tobulas, _____ atspindi jame.
 - f. Kai veidrodį padengia dulkės arba jis sudūžta, _____.
2. Remdamiesi tuo, ką studijavote iki šiol, nuspręskite, ar šie teiginiai teisingi:
_____ Siela nepriklauso fiziniam pasauliui.
_____ Siela yra kūno viduje.
_____ Kūnas yra sielos savininkas.
_____ Siela yra nemirtinga.
_____ Individas prasideda, kai siela susisieja su embrionu.
_____ Gyvenimas prasideda, kai individas gimsta šiame pasaulyje.
_____ Po individo mirties jo materialinė egzistencija tęsiasi.
_____ Gyvenimas susideda iš dalykų, kurie kasdien mums nutinka.
3. Panaudodami šviesos ir veidrodžio vaizdinius apibūdinkite santykį tarp sielos ir kūno: _____

4 SKYRIUS

Tarp sielos ir kūno, kurie kartu sudaro žmogišką būtybę, yra ypatingas tarpusavio ryšys. Šis ryšys tęsiasi tik šį mirtingą gyvenimą. Kai ši sąsaja baigiasi, kiekvienas grįžta į savo pradžią: kūnas – į dulkių pasaulį, o siela – į dvasinius Dievo pasaulius, kur ji toliau tobulėja. ‘Abdu’l-Bahá teigia:

„Žmogaus dvasia turi pradžią, tačiau neturi pabaigos; ji tęsiasi amžinai.“⁵

Vienoje iš savo kalbų jis papildo:

„Dvasiai nereikia kūno, bet kūnui reikia dvasios, nes be jos jis negalėtų gyventi. Siela gali gyventi be kūno, bet kūnas be sielos miršta.“⁶

O Globėjas paaiškina:

„Kalbant apie žmogaus sielą: remiantis bahajų mokymais, žmogaus sielos pradžia yra žmogaus embriono formavimosi stadija, ir po atsiskyrimo nuo kūno ji toliau vystosi bei pereina nesibaigiančius egzistencijos etapus. Taigi, jos pažanga yra begalinė.“⁷

1. Turėdami mintyje aukščiau pateiktas citatas, atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Ar kūnui reikia sielos? _____
 - b. Ar sielai reikia kūno? _____
 - c. Kas nutinka ryšiui tarp sielos ir kūno, kai mes mirštame? _____
 - d. Kas nutinka sielai po mirties? _____

 - e. Kiek tęsiasi sielos progresas? _____

 - f. Kada pasibaigia gyvenimas? _____

2. Nuspręskite, kurie žemiau pateikti teiginiai atitinka tai, ką studijavome pastaruosiuose skyriuose:

- _____ Mirtis yra bausmė.
- _____ Ryšys tarp kūno ir sielos tęsiasi tik mirtingą gyvenimą.
- _____ Kūnas gali progresuoti amžinai.
- _____ Siela tobulės amžinai.
- _____ Mirtis yra gyvenimo galas.
- _____ Kai ateis Teismo diena, mūsų kūnai prisikels.
- _____ Mirus mūsų siela turi daugiau laisvės negu prieš tai.
- _____ Gyvenimas baigiasi mirtimi.
- _____ Mes turėtume bijoti mirties.
- _____ Maistas, rūbai, poilsis ir laisvalaikis yra būtini sielai.
- _____ Siela pavargsta, kai kūnas sunaudoja jos energiją.
- _____ Sielos nepaveikia liga ar kūno silpnumas.
- _____ Po mirties žmogus vis tiek turės fizinių poreikių.

5 SKYRIUS

Kaip jau matėme, siela neužima fizinės erdvės ir neveikia pagal gamtos dėsnius kaip materialūs dalykai. Siela daro įtaką pasaulyje per kūną, bet tai nėra vienintelė priemonė, kuria siela panaudoja savo galią. Bahá'u'lláh pareiškia:

„Sakau, žmogaus siela tikrai yra išaukštinta virš viso išėjimo ir grįžimo. Ji rami, tačiau sklando; ji juda, tačiau yra rami.“⁸

O ‘Abdu’l-Bahá mums sako:

„Žinokite, jog žmogiškosios dvasios galia bei suvokimas yra dvejopas – taip sakant, veikimas bei suvokimas vyksta dviem būdais. Vienas būdas yra per priemones ir organus: šitaip ji regi akimis, girdi ausimis, kalba liežuviu.“ ...

„Kitas dvasios galios bei veiksmų apsisireiškimo būdas yra be priemonių ir organų.“⁹

1. Užpildykite tuščias vietas žemiau pateiktuose sakiniuose:

- a. Žmogaus siela yra išaukštinta virš viso _____ ir _____ .
- b. Ji _____ , tačiau _____ .
- c. Ji _____ , tačiau _____ .

2. Aprašykite tuos du būdus, kaip siela suvokia ir daro įtaką šiame pasaulyje: ____

3. Ar galėtumėte pateikti pavyzdžių, kaip sielos įtaka ir veiksmai pasireiškia be priemonių ir organų?

6 SKYRIUS

Dabar, po diskusijų praeituose skyriuose, perskaitykite šią ištrauką iš Bahá'u'lláh raštų:

„Tu žinok, kad žmogaus siela yra išaukštinta ir nepriklausoma nuo kūno ar proto negalavimų. Jeigu sergąs žmogus rodo silpnumo ženklus, taip yra dėl kliūčių, esančių tarp jo sielos ir jo kūno, nes pati siela išlieka nepaveikta jokių kūno negalavimų. Paimkime lempos šviesą. Nors išoriniai veiksniai gali paveikti jos spindesį, pati lempa šviečia su nesilpstančia galia. Panašiai kiekvienas negalavimas, apėmęs žmogaus kūną, yra kliūtis, neleidžianti sielai apsireikšti visa savo turima galia ir jėga. Tačiau kai ji palieka kūną, tada ji pasiekia tokias aukštumas ir tampa tokia galinga, kad jai neprilygsta jokia žemiška galia. Kiekviena tyra, kiekviena tobula ir šventa siela bus apdovanota milžiniška galia ir begaliniu džiaugsmu.“¹⁰

1. Paaiškinkite savais žodžiais, kaip siela išlieka nepaveikta kūno ar proto negalavimų, ir kas pasireikš, kai ji atsiskirs nuo kūno?

2. Ar po mūsų fizinių kūnų mirties mes išlaikysime savo individualybę? _____

7 SKYRIUS

Bahá'u'lláh mums sako:

„O dabar pereikime prie tavo klausimo apie žmogaus sielą ir jos išlikimą po mirties. Tu tvirtai žinok, kad siela, atsiskyrusi nuo kūno, toliau tobulėja, kol pasiekia Dievo akivaizdą, būdama tokios būsenos ir padėties, kokios nebegali pakeisti nei amžių eiga, nei šio pasaulio pokyčiai ar galimybės. Ji gyvuos tol, kol gyvuos Dievo Karalystė, Jo aukščiausioji valdžia, Jo jėga ir galia. Ji apreikš Dievo ženklus ir Jo požymius bei atskleis Jo mielaširdystę ir malonę.“¹¹

1. Kiek laiko siela vystysis po fizinės mirties? _____

2. Kokios būsenos siela, siekdama Dievo akivaizdos, tęs savo amžiną kelionę?

3. Kokius Dievo požymius ir ženklus apreikš siela, būdama tos būsenos? _____

4. Remdamiesi tuo, ką studijavote iki šiol, nuspręskite, ar šie teiginiai teisingi:
_____ Dievo Karalystė tęsis amžinai.
_____ Siela turi sugebėjimą parodyti Dievo savybes.
_____ Maldos, kurias sakome už mirusius, nepaveikia jų sielų progreso.
_____ Siela niekada nenustoja egzistavusi.

8 SKYRIUS

Bahá'u'lláh pareiškia:

„Žinok, jog kiekviena girdinti ausis, jei ji visą laiką tyra ir švari, visais laikais ir iš visų pusių girdi balsą, tariantį šiuos šventus žodžius: „Tikrai mes esame Dievo ir pas Jį mes sugrįšime“. Fizinės žmogaus mirties ir jo sugrįžimo paslaptis nebuvo atskleista ir vis dar lieka nesuvokiama. Dievo

teisingumo vardan! Jei tai būtų atskleista, sukeltų tokią baimę ir sielvartą, kad kai kurie žūtų, tuo tarpu kitus taip užvaldytų pasitenkinimas, jog jie panorėtų numirti ir su begaliniu ilgesiu maldautų vienintelio tikrojo Dievo – tebus išaukštinta Jo šlovė – kad paskubintų jų galą.

Mirtis kiekvienam tvirtam tikinčiajam žada taurę, kuri iš tikrųjų yra pats gyvenimas. Ji suteikia džiaugsmą ir yra pasitenkinimo nešėja. Ji suteikia amžinojo gyvenimo dovaną.

Tolimesnis gyvenimas tų, kurie ragavo žemiškos žmogaus egzistencijos vaisių, kurie yra vienintelio tikrojo Dievo pripažinimas – tebus išaukštinta Jo šlovė – yra toks, kad aprašyti Mes neįstengiame. Jo pažinimas priklauso vieninteliui Dievui, visų pasaulių Viešpačiui.“¹²

„O Aukščiausiojo Sūnau! Aš padariau mirtį džiaugsmo žinia tau. Tad kodėl tu sielvartauji? Aš priverčiau šviesą skleisti tau jos spindesį. Kodėl tu užsidengi nuo jos?“¹³

1. Kurie iš žemiau pateiktų teiginių yra teisingi?

_____ Žmogaus siela ateina iš Dievo ir pas Jį grįš.

_____ Tik Dievas žino viską apie gyvenimą po mirties.

_____ Užtikrintam tikinčiajam mirtis yra gyvenimas.

_____ Mirtis yra laimės nešėja.

_____ Mirties paslaptis yra visiems žinoma.

_____ Mes turėtume branginti gyvenimo malones ir visgi nebijoti mirties, nes ji yra džiaugsmo nešėja.

_____ Mums nėra svarbu žinoti apie gyvenimą po mirties.

2. Dabar turėdami mintyje tai, ką jau išstudijavome šiuose skyriuose, parašykite trumpą pastraipą apie gyvenimą, mirtį, kūną ir sielą.

9 SKYRIUS

‘Abdu’l-Bahá paaiškina:

„Savo gyvenimo pradžioje žmogus buvo embrionas motinos iščiose, kur jis išvystė sugebėjimus ir tinkamumą ateiti į šį pasaulį. Galias, reikalingas šiame pasaulyje, jis ėgavo dar tame pasaulyje. Šiame pasaulyje jam reikėjo akių – jis jas gavo motinos iščiose. Šiame pasaulyje jam reikėjo ausų – jis jas ėgijo ten. Visas galias, reikalingas šiame pasaulyje, jis ėgavo motinos iščiose. Tame pasaulyje jis pasirengė šiam pasauliui, o patekęs į jį jis išvydo turįs visas reikalingas galias ir šiam gyvenimui tenai išvystytas galūnes ir organus. Iš to seka tai, kad ir šiame pasaulyje jis turi ruoštis anapusiniam pasauliui. Tai, ko jam reikės Karalystės pasaulyje, jis turi įgyti ir paruošti čia. Visai taip, kaip motinos iščiose jis ėgavo jėgų, reikalingų šiam pasauliui, taip panašiai jis turės įgyti tai, kas reikalinga Karalystės pasaulyje – taip sakant, visas dangiškas galias – šiame pasaulyje.“¹⁴

1. Nuspręskite, ar žemiau pateikti teiginiai yra teisingi ar ne:

- _____ Visos galios, reikalingos šiame pasaulyje, yra įgyjamos motinos iščiose.
- _____ Nėra reikalo ruoštis gyvenimui kitame pasaulyje.
- _____ Tai, ko mums reikia Karalystės pasaulyje, turi būti įgyta ten.
- _____ Šio gyvenimo tikslas yra įgyti galių, reikalingų gyvenimui kitame pasaulyje.
- _____ Tikras gyvenimas prasideda, kai žmogus miršta ir nueina į dievišką Karalystę.
- _____ Tikras gyvenimas prasideda šiame pasaulyje ir tęsiasi po fizinės mirties.

2. Kokių sugebėjimų žmogus įgauna motinos iščiose?

3. Kokie gabumai, reikalingi pomirtiniam gyvenimui, turėtų būti įgyjami čia?

10 SKYRIUS

Bahá'u'lláh skelbia:

„Žmogaus pareiga šią Dieną yra priimti tą besiliejančios malonės dalį, kurią Dievas jam skiria. Todėl tegu nė vienas nežiūri į indo didumą ar mažumą. Vieno dalis gali tilpti ant delno, kito dalis gali pripildyti taurę, o dar kito – visą saiką.“¹⁵

1. Atsakykite į toliau pateiktus klausimus pagal aukščiau pateiktą citatą:

a. Kokia šią Dieną yra kiekvieno žmogaus pareiga? _____

b. Kokių palaiminimų esate gavę iš Dievo? _____

c. Ką aukščiau pateiktoje citatoje reiškia „indas“? _____

d. Kodėl mes neturėtume svarstyti savo sugebėjimų, kuriais buvome apdovanoti, „didumo ar mažumo“? _____

e. Kokie dalykai neleidžia mums iš Dievo gauti savo malonių dalies? _____

2. Kurie iš šių teiginių yra teisingi?

_____ Mūsų sugebėjimų „didumas ar mažumas“ reiškia, kiek esame protingi.

_____ Kad tarnautume Dievui, turime pamiršti savo silpnumą ir visiškai pasitikėti Juo.

_____ Jeigu šiame pasaulyje neišvystysime sugebėjimų, kuriuos Dievas mums suteikė, mūsų sielos bus silpnos, kai atvyksime į kitą pasaulį.

11 SKYRIUS

Bahá'u'lláh teigia:

„Tu klausei Manęs apie sielos prigimtį. Tvirtai žinok, kad siela yra Dievo ženklas, dangiškas perlas, kurios realybės nepajėgia suvokti nė patys mokyčiams žmonės ir kurios paslapties joks protas, kad ir pats skvarbiausias, negali tikėtis kada nors atskleisti. Ji pirmoji iš visų sutvurtų dalykų turi skelbti savo Kūrėjo tobulybę, pirmoji pripažinti Jo šlovę, laikytis Jo tiesos ir susižavėjusi nusilenkti Jam.“¹⁶

1. Užpildykite tuščias vietas žemiau pateiktuose sakiniuose:
 - a. Siela yra Dievo _____ .
 - b. Siela yra _____, kurios _____ nepajėgia suvokti nė patys mokyčiams žmonės ir kurios _____ joks protas, kad ir pats skvarbiausias, negali tikėtis kada nors _____ .
 - c. Ji _____ turi skelbti _____ .
 - d. Siela pirmoji turi _____ Jo šlovę.
 - e. Siela pirmoji turi _____ Jo tiesos.
 - f. Siela pirmoji turi susižavėjusi _____ Jam.
2. Kurie iš žemiau pateiktų teiginių yra teisingi?
 - _____ „Atskleisti“ reiškia išsiaiškinti.
 - _____ Iš visų sukurtų dalykų pirmosios Dievą atpažįsta žmogaus smegenys.
 - _____ „Skvarbus“ reiškia aštrus.
 - _____ Išsimokslinęs asmuo supranta sielos paslaptį.
 - _____ Tik didieji filosofai gali skelbti apie Dievo tobulumą.
 - _____ Nebūtina mąstyti apie sielą, nes mes niekada nesugebėsime jos suprasti.

12 SKYRIUS

Bahá'u'lláh skelbia:

„Jūs esate kaip tas paukštis, kuris sklendo dangaus begalybėje plasnodamas savo galingais sparnais ir pilnas džiaugsmingo pasitikėjimo, kol alkis ir troškulys priverčia jį nusileisti žemėn prie vandens ir molio, kur, pakliuvęs į savo troškimų tinklą, pasijunta nebegalįs vėl pakilti į karalystes, iš kurių nusileido. Bejėgis nusikratyti našta, slegiančią jo supurvintus sparnus, tas paukštis, iki tol buvęs dangaus gyventojas, dabar yra priverstas ieškoti namų žemės dulkėse. Todėl, o Mano tarnai, nesusitepkite savo sparnų maištingumo ir tuščių troškimų moliu ir neleiskite, kad ant jų nusėstų pavydo bei neapykantos dulkės, trukdančios sklendyti Mano dieviško pažinimo danguje.“¹⁷

1. Užpildykite žemiau pateiktus sakinius.
 - a. Paukštis, apie kurį Bahá'u'lláh kalba šioje citatoje, yra _____.
 - b. Tas paukštis yra _____ gyventojas.
 - c. Jei paukščio sparnai susipurvinę, jis yra priverstas ieškoti namų _____.
2. Dabar atsakykite į pateiktus klausimus:
 - a. Kaip gali „susitepti“ sielos „sparnai“? _____

 - b. Kokios naštos, kurios lyg „žemės vanduo ir molis“, gali prislėgti sielos sparnus? _____

 - c. Kokie dalykai gali mums sutrukdyti skrajoti dieviškojo pažinimo danguje? _____

 - d. Kodėl siela nuspręstų iškeisti savo dangiškus namus į šio pasaulio dulkes? _____

3. Nuspręskite, ar šie teiginiai yra teisingi:

- _____ Žemiškieji prisirišimai kliudo mūsų dvasiniam progresui.
- _____ Mūsų maištingumas ir tušti troškimai sulaiko mus nuo skrajavimo dieviškojo pažinimo danguje.
- _____ Pavydas ir neapykanta yra natūralūs žmogaus charakterio bruožai ir dėl to jie neprislegia sielos.
- _____ Mes galime atsikratyti naštų, kurios neleidžia mums skrajoti begalinėse dausose, jei atsiribosime nuo šio pasaulio dalykų.
- _____ Sielos namai yra šiame pasaulyje.

13 SKYRIUS

Bahá'u'lláh sako:

„Sutvėręs pasaulį ir visa, kas jame gyvena ir juda, Jis Savo aukščiausia valia pasirinko žmogų ir suteikė jam unikalų išskirtinumą bei sugebėjimą pažinti Jį ir mylėti Jį – sugebėjimą, kurį reikia laikyti kuriančiuoju impulsu ir pagrindiniu visų tvarinių tikslu. . . . Visų ir kiekvieno sutvėrto dalyko tikrovę Jis apšvietė vieno iš Savo vardų šviesa ir padarė ją vieno iš Savo šlovingų požymių gavėja. Tačiau žmogaus tikrovei Jis suteikė visų Savo vardų ir požymių spindesį ir padarė jį Savo paties atspindžiu. Žmogus vienintelis iš viso, kas sukurta, buvo išskirtas ir apdovanotas tokia didele malone, tokia amžina dovana.“¹⁸

1. Žemiau užpildykite tuščias vietas.

- a. Dievas pasirinko žmogų ir suteikė jam unikalų išskirtinumą bei sugebėjimą _____.
- b. _____ ir _____ sutvėrto dalyko tikrovę Jis apšvietė _____ šviesa ir padarė ją vieno iš Savo šlovingų _____ gavėja.
- c. Žmogaus tikrovei Jis suteikė _____ spindesį ir padarė jį _____ atspindžiu.

2. Dabar atsakykite į šiuos klausimus:
- Ar galite paminėti kelis Dievo bruožus? _____

 - Kokie yra Dievo bruožai, kuriuos žmogaus siela gali atspindėti? _____

 - Kaip tie bruožai gali pasireikšti? _____

 - Kuo buvo išskirtas ir apdovanotas žmogus? _____

3. Kurie iš žemiau pateiktų teiginių yra teisingi?
- _____ Žmogus nėra labiau išskirtinis nei likusi kūrinija.
- _____ Gebėjimas pažinti ir mylėti Dievą yra kuriantysis impulsas bei pirminis tikslas, kuris pagrindžia visą kūrimą.
- _____ Kiekvieno sukurto dalyko tikrovė yra vieno iš Dievo bruožų gavėja.
- _____ Žmogaus siela gali atspindėti visus Dievo bruožus.

14 SKYRIUS

Bahá'u'lláh mums sako:

„Tačiau ta energija, kurią Dieviško dosnumo ir dangiškojo vadovavimo Šaltinio Saulė suteikė žmogaus tikrovei, tebėra jame paslėpta, lygiai kaip liepsna slypi žvakėje, o šviesos spinduliai tikrai glūdi žibinte. Tos energijos spindesį gali prislopinti žemiškieji troškimai, lygiai kaip saulės šviesa slepiasi po dulkėmis ir nuodegomis, nusėdusiomis veidrodį. Nei žvakė, nei žibintas negali užsidegti savo pastangomis be niekieno pagalbos, lygiai taip pat ir veidrodis negali pats išsivaduoti nuo nuodegų. Aišku ir akivaizdu, jog kol neuždegta ugnis, žibintas niekada nešvies ir kol nuodegos nebus nubrauktos nuo veidrodžio paviršiaus, jame niekada nesimatys saulės atvaizdo ir neatsispindės jos šlovinga šviesa.“¹⁹

1. Ką reiškia žodis „paslėpta“? _____

2. Kokios galios slypi žmogaus sieloje? _____

3. Kokį potencialą turi žibintas? _____
4. Kokį potencialą turi veidrodis? _____
5. Ką turite padaryti žibintui, kad jis galėtų šviesti? _____

6. Ką turite padaryti veidrodžiui, kad jis atspindėtų šviesą? _____

7. Ar gali žibintas ir veidrodis patys parodyti savo potencialą? _____
8. Kaip mes galime susieti tuos du pavyzdžius su žmogaus sielos padėtimi? _____

9. Kas gali priversti sielą parodyti savo potencialą? _____

15 SKYRIUS

Bahá'u'lláh sako:

„Durs, vedančios į Amžinosios Būtybės pažinimą, visada buvo ir amžiams liks uždarytos prieš žmogaus veidą. Jokio žmogaus supratimas niekada neižengs į Jo šventą dvarą. Dėl Jo gailėstingumo ir kaip Jo meilingo gerumo įrodymo ženklą žmonėms Jis apreiškė Savo dieviškojo vadovavimo Saules, Jo dieviškosios vienybės Simbolius, ir įsakė, kad tų pašventintų Būtybių pažinimas prilygtų Jo paties Esybės pažinimui. Kas pripažįsta juos, pripažįsta ir Dievą. Kas atsiliepia į jų kvietimą, tas atsiliepia į Dievo Balsą, ir kas paliudija jų Apreiškimo tiesą, paliudija ir paties Dievo tiesą. Kas nusigręžia nuo jų, nusigręžia ir nuo Dievo ir kas nustoja jais tikėti, nustoja tikėti ir Dievu. Kiekvienas iš jų yra Dievo Kelias, jungiantis šį pasaulį su karalystėmis aukštybėse, ir Jo Tiesos Vėliava kiekvienam, esančiam žemės ir dangaus karalystėse. Jie yra Dievo Apsireiškimai tarp žmonių, Jo Tiesos įrodymas ir Jo šlovės ženklai.“²⁰

1. Turėdami mintyje šią citatą, atsakykite į šiuos klausimus:
 - a. Ar mums įmanoma Dievą pažinti tiesiogiai? _____
 - b. Kaip tada mes galime pažinti Dievą? _____

 - c. Ar galite išvardinti kelias dieviškojo vadovavimo Saules? _____

 - d. Kieno balso klauso tie, kurie klausosi Dievo Apsireiškimų? _____

 - e. Nuo ko mes nosisukame, kai nekreipiame dėmesio į Dievo Apsireiškimų šaukimą? _____
2. Užpildykite šiuos sakinius:
 - a. Durys, vedančios į Amžinosios Būtybės pažinimą, visada buvo ir amžiams liks _____ .
 - b. Jokio žmogaus supratimas niekada neįžengs į _____ .
 - c. Dievas pasiuntė savo Apsireiškimus dėl Jo _____ ir kaip Jo _____ įrodymo ženklą.
 - d. Dievo Apsireiškimų žinios yra tapačios su _____ .
_____ .
 - e. Kas pripažįsta juos, pripažįsta _____ .
 - f. Kas atsiliepia į jų kvietimą, tas _____ .
 - g. Kiekvienas iš jų yra Dievo Kelias, _____

_____ .
3. Kurie iš šių teiginių yra teisingi?

Mes galime augti dvasiškai vien tik savo pastangomis.

Dievas davė mums protą ir to užtenka mūsų progresui.

Pripažindami Dievo Apsireiškimą mes tobulėsime dvasiškai ir mums nereikės dėti daugiau pastangų.

Mes galime dvasiškai tobulėti pripažindami Dievo Apsireiškimą ir dėdami pastangas gyventi pagal Jo mokymus.

- _____ Mes galime tiesiogiai pažinti Dievą.
- _____ Žmogus gali tapti toks kaip Dievas.
- _____ Dievas yra aukščiau žmogiškojo suvokimo.
- _____ Kai klausomės Dievo Apsireiškimo žodžių, mes klausomės Dievo Balso.

16 SKYRIUS

Bahá'u'lláh pateikia:

„Dievo Pranašai ir Pasiuntiniai buvo atsiųsti su vieninteliu tikslu – parodyti žmonijai tikrąjį Tiesos Kelią. Jų Apreiškimo pagrindas buvo šviesti visus žmones, kad savo mirties valandą jie būtų tyri ir šventi, visiškai atsiriboję ir galėtų pakilti prie Aukščiausiojo sosto.“²¹

O kitoje ištraukoje Jis sako:

„Žmogus yra aukščiausias talismanas. Tačiau tinkamo švietimo stoka atėmė iš jo tai, kuo jis buvo apdovanotas iš prigimties. Per žodį, kurį ištarė Dievo lūpos, jis buvo pašauktas į būtį, dar vieno žodžio dėka jam buvo suteikta galimybė atpažinti savo švietimo Šaltinį, dar kitas žodis apsaugojo jo padėtį ir lemtį. Senovinė Būtis sako: „Laikyk žmogų kasykla, kurioje pilna neįkainojamų perlų. Tik švietimas gali atskleisti tas brangenybes ir suteikti naudos žmonijai“. Jeigu kuris nors žmogus pamąstytų apie tai, ką apreiškė Raštai, siųsti iš Šventos Dievo Valios dangaus, jis nesunkiai pripažintų, kad jų tikslas yra parodyti, jog visus žmones reikia laikyti viena siela, kad antspaudą, skelbiantį: „Karalystė bus Dievo“ galima būtų uždėti ant kiekvienos širdies ir dieviškųjų dovanų, atlaidumo ir gailestingumo šviesa apimtų visą žmoniją.“²²

1. Koku tikslu buvo atsiųsti Dievo Pranašai ir Pasiuntiniai? _____

2. Koks tikslas pagrindžia Jų apreiškimą? _____

3. Ką reiškia žodis „talismanas“? _____

4. Kokia yra tinkamo švietimo stokos pasekmė? _____

5. Ką gali padaryti tinkamas švietimas? _____

6. Kas yra mūsų švietimo Šaltinis? _____
7. Kokia yra mūsų lemtis? _____

8. Kokius brangakmenius atskleidžia švietimas? _____

9. Ką nesunkiai pripažįstame, kai medituojame apie šventus raštus? _____

17 SKYRIUS

Bahá'u'lláh teigia:

„Be to, tu klausi Manęs apie sielos būseną po to, kai ji atsiskiria nuo kūno. Tu iš tiesų turi žinoti, kad jeigu žmogaus siela eina Dievo keliais, ji, be abejo, sugrįš ir bus priglobta Mylimojo. Dievo teisingumo vardan! Ji pasieks tokią būseną, kurios negali aprašyti jokia plunksna ar nupasakoti žodžiai. Ta siela, kuri liko ištikima Dievo Tikėjimui ir nedvejodama stovėjo Jo Kelyje, pakilusi įgaus tokią galią, kad visi Visagalio sukurti pasauliai galės gauti naudos.“²³

1. Užpildykite šiuos sakinius:
 - a. Jei siela eina Dievo keliais, ji, be abejo, _____
_____ .
 - b. Ji pasieks tokią būseną, kurios _____
_____ .

c. _____, kuri liko _____ ir nedvejodama
_____ Jo _____, pakilusi _____ tokią
_____, kad visi _____ pasauliai
galės _____.

18 SKYRIUS

Bahá'u'lláh mums sako:

„Palaiminta ta siela, kuri savo atsiskyrimo nuo kūno valandą yra išgelbėjama nuo tuščių pasaulio tautų fantazijų. Tokia siela gyvuoja ir juda savo Kūrėjo Valia ir įžengia į aukščiausią Rojų. Dangaus Mergelės, aukščiausių rūmų gyventojos, ją apsups, ir Dievo Pranašai bei Jo Išrinktieji sieks jos draugystės. Su jomis tokia siela laisvai kalbės ir papasakos, ką teko patirti Dievo, visų pasaulių Viešpaties, kelyje.“²⁴

„Jis turi atleisti nuodėmingajam ir niekada su panieka nežiūrėti į jo padėtį, nes nė vienas nežino, koks bus jo paties galas. Kaip dažnai nuodėmingasis savo mirties valandą pasiekia tikėjimo esmę ir įtraukęs nemirtingumo kvapą nuskrieja į Susiėjimą aukštybėse! O kaip dažnai ištikimas tikintysis sielai atsiskiriant taip pasikeičia, kad įpuola į baisiausias liepsnas!“²⁵

1. Kokia turėtų būti mūsų sielos padėtis, kai ji atsiskiria nuo kūno? _____

2. Kokių yra tuščių įsivaizdavimų? _____

3. Dėl kokios sąlygos nuo tuščių įsivaizdavimų išgelbėta siela gyvuoja ir juda po mirties? _____

4. Kas bus tokios sielos draugai? _____

5. Ar tokia siela galės bendrauti su Dievo Pranašais bei Jų Išrinktaisiais? _____

6. Ar žinome iš anksto, kaip ir kada baigsis mūsų žemiškasis gyvenimas? _____
7. Ką mes galime daryti dabar, kad pasiektume mums skirtą amžinąjį gyvenimą?

19 SKYRIUS

‘Abdu’l-Bahá paaiškina:

„Kadangi žmogaus dvasia, netekusi šios materialios formos, gyvena amžinai, ji, kaip ir visi egzistuojantys dalykai, neabejotinai gali siekti pažangos, todėl galima melstis, kad mus palikusi siela tobulėtų, kad jai būtų atleista ar kad ji gautų dieviškųjų malonių, dovanų ir dosnumo. Štai kodėl Bahá’u’lláh maldose prašoma Dievo pasigailėti ir atleisti tiems, kurie pakilo į kitą pasaulį. Be to, kaip žmonėms šiame pasaulyje reikia Dievo, taip jiems reikės Jo ir kitame pasaulyje. Tvariniai visada kažko stokoja, o Dievas visada yra visiškai nuo jų nepriklausomas nei šiame, nei būsimame pasaulyje.“²⁶

Kodėl mes turėtume melstis už mirusiųjų sielas?

20 SKYRIUS

‘Abdu’l-Bahá rašo:

„Kai žmogaus siela pakils virš šios laikinos dulkių krūvos ir pasieks Dievo pasaulį, tuomet šydai nukris, tikrovė taps akivaizdi, visi anksčiau nežinomi dalykai išaiškės, o slėpiningos tiesos bus perprastos.

Pamąstyk, kaip būtybė motinos įsčiose buvo kurčia ausimis, akla akimis ir nebyli liežuviu; kaip ji apskritai neturėjo jokio suvokimo. Bet kartą iš

to tamsos pasaulio ji perėjo į šį šviesos pasaulį, tada jos akys praregėjo, ausys išgirdo, liežuvis prakalbėjo. Lygiai tokiu pat būdu, kai ji pasitrauks iš šios mirtingos vietos ir pereis į Dievo Karalystę, ji gims dvasioje; tada atsivers jos suvokimo akys, jos sielos ausys išgirs ir visos tiesos, apie kurias ji anksčiau net nenutuokė, bus visiškai išaiškintos.“²⁷

1. Žemiau užpildykite tuščias vietas.
 - a. Kai žmogaus siela paliks šį pasaulį, tada
 - šydai _____ ,
 - tikrovė _____ ,
 - visi anksčiau nežinomi dalykai _____ ,
 - o paslėptos tiesos _____ .
 - b. Motinos _____ , mes buvome _____ ausimis, _____ akimis ir _____ liežuvio.
 - c. Kai gimėme šiame pasaulyje, tada mūsų akys _____ , mūsų ausys _____ , o mūsų liežuvis _____ .
 - d. Lygiai tokiu pat būdu, kai mes pereisime į Dievo Karalystę, mes _____ .
 - e. Tada mūsų _____ akys _____ , mūsų _____ ausys _____ ir visos _____ , apie kurias mes anksčiau net nenutuokėme , bus _____ .
2. Nuspręskite, ar šie teiginiai yra teisingi:
 - _____ Kai esame motinos įsčiose, mes žinome apie šį pasaulį.
 - _____ Tiesa apie mūsų padėtį po mirties šiame gyvenime yra užslėpta.
 - _____ Po mirties prieš mus atsivers visiškai nauji horizontai.
 - _____ Kai numirsime, mes sugrįšime į šį pasaulį vėl atgimę.

21 SKYRIUS

Bahá'u'lláh teigia:

„O dabar pereisime prie tavo klausimo, ar žmogiškos sielos ir toliau jaučia viena kitą po to, kai atsiskiria nuo kūno. Žinok, kad Bahá žmonių sielos, kurios atėjo ir įsikūrė Raudonojoje Arkoje, yra artimos ir bendrauja

viena su kita, jų gyvenimas, jų siekiai, jų tikslai ir troškimai yra taip tampriai susiję kaip vienos sielos. Jos iš tiesų yra tos, kurios tikrai daug žino, tikrai išvalgios ir apdovanotos supratimu. Taip buvo įsakyta To, Kuris yra Visažinis, Išmintingasis.

Bahá žmonės, kurie yra Dievo Arkos gyventojai, visi iki vieno supranta vienas kito būklę ir padėtį ir yra suvienyti intymumo ir draugystės ryšiais. Tačiau tokia būseną priklauso nuo jų tikėjimo ir elgesio. Tie, kurie yra tokio paties lygio ir padėties, visiškai suvokia vienas kito sugebėjimus, charakterį, pasiekimus ir privalumus. Tačiau tie, kurie yra žemesnio lygio, nesugeba pakankamai suvokti padėtį ar įvertinti privalumus tų, kurie pranoksta juos. Kiekvienas gaus savo dalį iš savo Viešpaties. Palaimintas tas žmogus, kuris buvo atsigręžęs veidu į Dievą ir tvirtai ėjo su Jo meile, kol jo siela nuplasnojo pas Dievą, visų aukščiausiąjį Viešpatį, Galingąjį, Visa Atleidžiantį, Gailestingąjį.“²⁸

1. Ar kitame pasaulyje mes atpažinsime žmones, kuriuos pažinojome šiame pasaulyje? _____
2. Kaip artimas bus ryšys tarp dviejų sielų kitame pasaulyje? _____

3. Nuo ko kitame pasaulyje priklausys sielų skirtumai ir ypatybės?

4. Ar iš kieno nors bus atimta Dievo malonė? _____

22 SKYRIUS

Bahá'u'lláh mus ragina:

„O, Mano tarnai! Nesielvartaukite, jei šiomis dienomis šioje žemiškoje plotmėje jums apsireiškę Dievo skirti dalykai yra priešingi jūsų norams, nes palaimingo džiaugsmo, dangiškos palaimos dienos tikrai jūsų dar laukia. Pasauliai, šventi ir dvasiškai didingi, atsivers jums prieš akis. Naudotis jų malonėmis, džiaugtis jų džiaugsmais ir gauti gaivinančio gailestingumo jums Jo skirta šiame ir ateisiančiame pasaulyje. Nėra abejonių, kad jūs pasieksite juos visus iki vieno.“²⁹

1. Nuspręskite, kurie iš žemiau pateiktų teiginių yra teisingi:

_____ Mes turėtume būti apimti liūdesio, kai reikalai krypta ne taip, kaip mes norėtume.

_____ Viskas – ir gera, ir bloga – yra paskirta Dievo.

- _____ Mūsų laukia palaimingo džiaugsmo dienos.
- _____ Mes esame tikri, kad pamatysime kitus šventus ir dvasiškai didingus pasaulius.
- _____ Tai mūsų lemtis dalintis tų šventų ir dvasiškai didingų pasaulių nauda šiame ir kitame pasaulyje.

2. Kodėl neturėtume būti apimti liūdesio, kai atsitinka dalykai, priešingi mūsų norams? _____

3. Kokį pažadą Bahá'u'lláh mums duoda šioje ištraukoje? _____

23 SKYRIUS

Šioje dalyje apmąstėte žmogaus gyvenimo prasmę. Jūs daug sužinojote apie sielos prigimtį, gyvenimo tikslą šiame pasaulyje, dvasinių savybių ugdymo būtinybę ir mums duotą šlovingo ir pripildyto džiaugsmu amžinojo gyvenimo pažadą. Antroje knygos dalyje kalbėjome apie dvilypį tikslą: siekti savo dvasinio bei intelektualinio augimo ir prisidėti prie visuomenės transformacijos. Dabar yra proga grįžti prie šios koncepcijos ir pagalvoti apie tai, kaip svarbu laikytis abiejų šio tikslo aspektų, turint omenyje jūsų išvalgas apie sielos pažangą. Jūsų grupės diskusija toliau pateiktomis temomis gali padėti jūsų apmąstymuose.

1. *Ugdyti dvasines savybes*
2. *Paklusti Dievo įstatymams*
3. *Prisidėti prie žmonių rasės gerovės*
4. *Žengti į priekį tarnystės keliu*

NUORODOS

1. „Paryžiaus pokalbiai“ (UAB „Bahajų leidyba“, 1997), psl. 72.
2. Iš 1946 m. balandžio 1 d. Shoghi Effendi vardu rašyto laiško, taip pat išleista *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* [liet. k. „Vadovavimo šviesa“] (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, spausdinta 2010 m.), nr. 1820, psl. 537.
3. Iš 2016 m. liepos 28 d. Visuotinių Teisingumo Rūmų vardu rašyto laiško.
4. ‘Abdu’l-Bahá, „Atsakymai į kai kuriuos klausimus“ (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), nr. 66.3, psl. 207.
5. Ten pat, nr. 38.5, psl. 135.
6. „Paryžiaus pokalbiai“ (UAB „Bahajų leidyba“, 1997), psl. 69.
7. Iš 1937 m. gruodžio 31 d. Shoghi Effendi vardu rašyto laiško, taip pat išleista *Lights of Guidance* [liet. k. „Vadovavimo šviesa“], nr. 680, psl. 204.
8. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), LXXXII, par. 8, psl. 104.
9. Pagal ‘Abdu’l-Bahá, „Atsakymai į kai kuriuos klausimus“ (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), nr. 61.1–2, psl. 198.
10. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), LXXX, par. 2, psl. 99-100.
11. Ten pat, LXXXI, par. 1, psl. 100.
12. Ten pat, pagal CLXV, par. 1–3, psl. 210.
13. Bahá'u'lláh, „Slėpiningi žodžiai“, 32 Ar.
14. Iš kalbos, sakytos 1912 m. liepos 6 d., išleista *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [liet. k. „Visuotinės taikos paskelbimas: ‘Abdu’l-Bahá per jo apsilankymą Jungtinėse Valstijose ir Kanadoje sakytos kalbos“] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), psl. 315-16 (patvirtintas vertimas).
15. „Nuotrupos iš Bahá'u'lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), V, par. 4, psl. 16.
16. Ten pat, LXXXII, par. 1, psl. 102.
17. Ten pat, pagal CLIII, par. 6, psl. 199-200.

18. Ten pat, pagal XXVII, par. 2, psl. 48.
19. Ten pat, pagal XXVII, par. 3, psl. 48.
20. Ten pat, pagal XXI, par. 1, psl. 39.
21. Ten pat, LXXXI, par. 1, psl. 101.
22. Ten pat, pagal CXXII, par. 1, psl. 161.
23. Ten pat, pagal LXXXII, par. 7, psl. 103.
24. Ten pat, pagal LXXXI, par. 1, psl. 101.
25. Ten pat, CXXV, par. 3, psl. 164.
26. ‘Abdu’l-Bahá, *Some Answered Questions* [liet. k. „Atsakymai į kai kuriuos klausimus“], nr. 62.3, psl. 340–41; taip pat pagal „Atsakymai į kai kuriuos klausimus“ (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), nr. 62.3, psl. 201-202.
27. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* [liet. k. ‘Abdu’l-Bahá raštų rinkiniai] (Wilmette: Bahá’i Publishing, 2010, spausdinta 2015 m.), nr. 149.3–4, psl. 246–47.
28. pagal „Nuotrupos iš Bahá’u’lláh raštų“, (UAB „Bahajų leidyba“, 1998), LXXXVI, par. 1–2, psl. 108–109.
29. Ten pat, pagal CLIII, par. 9, psl. 200-201.